

EDITORIAL

SANG NOSTRA EN GUERRA DELS ALTRES

Venen de Madrid versions noves sobre el viatge del general Burguete. Ara es diu que l'Alt Comissari no dimiteix, i que no trigarà gaires dies a ocupar novament el seu lloc a l'Africa. La comissió del general Burguete dona creient als anuncis de proximes operacions importants, entre les quals figura la de l'Alta a la cabila d'Alhucemas, operació que l'home considera, tant si reix com si no, extraordinàriament costosa en sang.

La guerra del Marroc segueix, i ja ningú no hi veu la fi. Espanya està davant d'una altra d'aquelles guerres colonials cròniques, que en els temps contemporanis han completat l'obra de desmembrament i de ruïna que constitueix tota la història espanyola en l'edat moderna. I el creure—els símptomes ja hi són—que la guerra marroquina només pot tenir el mateix acabament que les guerres colonials anteriors: l'abandó del territori per al qual s'ha fet el foll sacrifici inútil dels cabals i de les vides.

Trista sort és la de Catalunya, que barrejada entre el servei dels senyors, l'Estat, ha de contribuir amb cabals propis i amb sang pròpia a aventures i campanyes en les quals no hi té cap participació directa, cap interès nacional, cap flam de sentiment. El règim ha submès en què la nostra terra ha estat l'ha obligada a donar sang pròpia en guerres estranyes.

La guerra del Marroc és efecte dels errors de institucions, de governants, de policies i de tècnics amb els quals res no té que veure Catalunya, la Catalunya-Nació, que és la única Catalunya viva i vera. Però la inhibició moral i sentimental de Catalunya respecte a les seves aventures de l'Estat unitari, no pot evitar la paga de la contribució i de sang. I aquells catalans

qui poden i volen evitar el sacrifici de la sang, han d'acceptar el sacrifici de l'exili.

Tots els súbdits espanyols, certament, estan sotmesos avui a aqueixes contribucions darrissimes. Tots suporten el pes de la guerra africana. Però mentre que el poble peninsular hegemònic està conduït per la seva gent, i fa la seva història, i obceca als seus desitjos, el poble català es sent sempre per altres braços, i troba en l'acció del Marroc el buit immens que hi produeix l'absència dels ideals històrics de la nostra raça.

El règim unitari espanyol, iniciat ja en temps dels Reis catòlics, ha valgut a Catalunya la intervenció forçada en una sèrie de guerres en les quals cap interès material ni espiritual tenia. Concretant-nos als temps contemporanis, aquest règim ha portat, per als catalans, les guerres contra la República francesa, la guerra napoleònica, les guerres civils carlines, les múltiples aventures d'Amèrica, Àsia i Àfrica, les guerres colonials i la dels Estats Units. Quan Espanya ha hagut perdut tot, i ja no li quedava terra per a fer guerra, es procura una flenca al nord del Marroc, per tal de poder continuar la tragèdia que s'anava a interrompre per falta d'escenari.

Catalunya, governada per ella mateixa, vivint la seva pròpia història, orientada cap als seus propis destins nacionals, hauria viscut al marge d'aquesta sèrie de guerres. Hauria estat en els temps contemporanis, una Holanda tranquil·la o una Llúria Suïssa. Ara paga el poble català, com ha pagat altres vegades, la vanitat i l'esperit servil dels catalans inconscients que es deixaren enllestir, ja en temps vells, per les lluites cortesanes i per les grandioses materials i pompes.

DOMINACIONS

Catalunya napoleònica

Fa un segle que les tropes dels Borbons havien establert llur dominació a Catalunya, quan les foragitaren les tropes napoleòniques. De 1808 a 1814, espanyols i francesos, més ben dit, napoleònics i antinapoleònics, van fer cap de lluita les planes i les muntanyes de la nostra Pàtria. En aquesta lluita els catalans no hi foren pas neutrals: la majoria es posà al costat d'Espanya; una minoria, dins la qual hi haia una selecció, es decantà resolutament en favor de Napoleó. La història de l'època és difícil de resseguir, per tal com amb la restauració de l'absolutisme borbònic, interès de les famílies franceses fou la desaparició de memòries i documents comprometedors. Però té una importància gran cada vegada que ve a augmentar l'escassa bibliografia d'aquesta matèria. En Carles Riba, amb el seu volum "La dominació napoleònica a Girona", publicat per "La Revista", ens mostra nous aspectes del període comprès entre 1810 i 1814: l'administració i els administradors francesos i la cooperació dels catalans en l'antiga ciutat del Ter i de l'Anar, servint-li de font abundosa la documentació de l'Arxíu municipal.

Catalunya—una modernitat d'idees que mai no hauria sospitat el règim tradicional a Espanya, i una eflorescència de realitzacions que mai no havia d'assolir el nou règim promulgat a Cadix.

La Convenció havia tingut ja el projecte de separar espiritualment Catalunya d'Espanya i d'apropiar-se d'aquesta desavinença. Res millor que despartir en els catalans la consciència de llur personalitat política (recorden el viatge de Robespierre amb les "Constitucions de Catalunya" a la maleta) i d'afalagar llur amor a la llengua nacional. Aquesta política fou seguida per l'Emperador i els més identificats amb ell d'entre els seus representants; d'altres, no comprenent-ne tot l'abast, volien imposar la llengua francesa o, po que és veritablement grotesc, mantenir la imposició de l'espanyol. En temps del Govern de Catalunya, el dia 8 d'agost de 1810, l'intendent general de finances, A. Rouyer de Lameta, fa anunciar que, "anhelant el prompte despart de tots els afers i per tal d'evitar la lentitud que ocasiona la traducció, no admetrà cap document que no sigui escrit en francès". Per contra, anexionada ja Catalunya a França, po que fou el 26 de gener de 1812, el baró de Gerardo proposa al ministre de Justícia l'ús de la llengua catalana en tots els afers judicials i administratius de la nostra terra, a la qual cosa el ministre, Regnier duc de Massé, respon que persones ben instruídes l'han informat que aquella llengua és purament "popular" i que en canvi l'espanyol és de molt de temps l'única usada en la redacció de tots els actes, per ço seria de desitjar "que es pogués donar la preferència a la llengua espanyola". Igual desorientació tradueixen les publicacions oficials, que surten, sense criteri fixo, de vegades en català, de vegades en català i francès, de vegades en francès i espanyol. Així vol dir que ni les autoritats franceses tenien molt de dalit per restaurar la oficialitat del català, ni els catalans s'havien pres amb gaire d'entusiasme patriòtic els primers assaigs de restauració.

L'afancesat més interessant de qui ens parla en Riba, i ben segur que el més interessant d'entre tots els de Catalunya, és el doctor Tomàs Puig (1771-1835) de Figueres, que arribà a president de l'Audiència de Barcelona l'any 1810. En Puig, braç dret del mariscal Aguirre a Catalunya i traductor de totes les seves proclames, de l'autor d'unes "Observacions estadísticas et polítiques sur la Catalogne", on exposa clarament el seu programa, no deixa

de supressió dels delictes, reducció de la clausura, duanes a l'Ebre; en l'ordre polític: aneje de Catalunya a França. En Puig és enemic d'Espanya i vol separar-ne els catalans, que moralment res tenen de comú amb ella, dir: rebutja, però, la solució independentista, car essent massa pobre per formar tota sola un Govern particular esdevindria un estat nati, mentre que anejeada a França seria gran i pròspera. Resumint, homes com En Puig, amants de Catalunya i del progrés, quina actitud havien de prendre? Ells no sapitaven que mai tornés a inflamar-se hi una consciència nacional; ells oïen l'administració espanyola i l'administració francesa: no concebint que pogués ésser Catalunya un Estat, l'objectiu preferien que fos un "departament" a què fes una "provincia".

Si no hagués precedit la "guerra gran" contra les tropes de la Convenció, si no hagués estat que els regiments de Napoleó apareixien als ulls de la nostra gent—i he que ho remarquen aquells que profit podien fer-ho—amb la mateixa corda que els "sans-culottes" del 1793, molta més de catalans haurien seguit igual política que En Puig. La guerra contra Napoleó i l'anterior campanya contra la República foren pels catalans—indistintament espanyols, però conservadors i religiosos en llur immensa majoria—una sola i única guerra en defensa de Déu i de l'ordre social. Anya i anys de pròdigs de les autoritats espanyoles i dels francesos, havien confós la França amb la Terror. Napoleó amb Robespierre, i ja no s'havia a temps de canviar el sentit del poble. Res no hi val pas el respecte i fins la cordialitat—En Riba ens en dona moltes proves—amb que les autoritats franceses tractaven les persones i els bens de l'Església: res no hi fa tampoc un exemple tan alt com el del bisbe de Girona, Ramon d'Arletano, qui adreçà el 26 de juny de 1810 una pastoral als seus al·loctes plena d'adhesió al règim napoleònic.

Aquest era el trist estat de Catalunya tripartida. A les poblacions envaïdes, com Girona, els afrancesats—com En Puig, En Josep Garriga i el doctor Josep Anton Viader, treballant activament i els conformistes, molta dels quals foren herois del setge a les ordres del general Alvarès, d'ant a les festes i els balls oferts per intendents i marescalls; a Cadix, els espanyolitzats com En Dou i En Capmany, col·laborant a la Constitució unitària; a la muntanya, el paisanatge armat, no deixant anar les tropes napoleòniques... ni els viants i pagesos. D'aquesta tres grups solidem, però, ben agraïts (oh paradoxal!) el d'esperit més allunyat del nostre: els incoïnvis trabucaires. Ells per la natiame religió i monàrquic o per instint d'assassinat i de saqueig, impoïent llavors l'assimilació a França i impoïent després l'estabilització del nou règim, mantingueren en constant inquietud la terra catalana, fomentant-ne el disgust, l'esperit de revolta contra el Govern i el sentit de diferenciació; ells, amb inconscient eficaçia, feren molt per desvetllar la consciència nacional de Catalunya, que sense ells qui sap si ho res d'ara es sentiria joiosa d'ésser una rica terra de França o el Plamont d'una Espanya europea.

L. NICOLAU D'OLIVER

Full de dietari

Tot el que té relació amb el Marroc ens fa rodar el cap. Es devé més difícil aquest problema que tots els problemes de la Europa post-bèl·lica plegats.

El Govern no antén l'opinió com tenia el gust de constatar en l'article d'ahir; però, en justa correspondència, l'opinió tampoc antén el Govern. Es una incomprensió recíproca. Están tant a tanta.

Fa dies que el general Burguete s'ha anat a la guerra en mig d'un bodeu de declaracions. Mentre ha estat a l'Africa ha enviat quotidianament a la Península telegrams extensos, on explicava les seves marxes i triomfs a través de les babil·les; suportava content les intervises periodístiques i llançava proclames on creïem que es reflectia el seu pensament cívic-militar.

Ara ens assabentem amb egial que aquesta informació magna no ens serveix de res. Som a les forques. Son a les forques els soldats expedicionaris. Son a les forques llurs pares, llurs amics i coneguts. La forca és absoluta.

Ademés de confirmar-se el nomenament del general Burguete ens varem dir que ell era partidari dels procediments dràtics, és a dir, de pagar fort i d'anar a Alhucemas. Un cop nomenat, ens vam comunicar que era partidari d'implantar suament, avellutadament, el protectorat. Fa pocs dies hem sabut, per la lectura d'una arenga flamígera, que tornava a ésser partidari d'atacar a Abd-el-Krim i d'alliberar els presoners per la força. Arribat a Madrid, ens diu que no; que la seva anada a Alhucemas serà pacífica i gairebé recreativa.

Si almeny aquestes fluctuacions no vinguessin complicades per una endimmonada revelació, podríem anar tirant. Però hi ha una endimmonada revelació. El general Burguete diu les coses que diu PER DESPISTAR. Ho ha revelat el mateix.

I així és evident que no ens podem

EN EL PROXIM ORIENT ELS COPS DELS TURCS

La partida del Pròxim-Orient se juga amorà sobre dos taulells: el diplomàtic i el bèl·lic. A Occident dissenyem els diplomàtics; a llevant lluiten els soldats. I mentre que els Govern occidentals preparen una nova Conferència per tractar dels problemes del Pròxim-Orient, els turcs d'Angora comencen una nova ofensiva.

Els grecs, que fa poques setmanes volien plantar llur bandera a les aïlles capelles d'aurades de Constantinoble, han rebut a Atènies una nova amonició que els ha fet reuolcar de pressa. El Govern d'Angora ha contestat amb arguments de força a la política bel·lendent del Govern de Londres. L'amor anglès als grecs ha costat ja a aquesta dues o tres batregades turques.

No plauen als turcs les condicions amb què Mr. Lloyd George vol fer la pau al Pròxim-Orient. I com que les condicions de pau, en aquests casos, estan generalment en relació amb els fets de guerra, els kemalistes han volgut, mitjançant una nova victòria militar, decontar cap a llur costat la balança diplomàtica que la pressió d'Anglaterra decantava cap al costat dels grecs.

A la vinent Conferència internacional de Venècia, França i Itàlia, practica-ment turcofíles—massa turcofíles i tot—podran aprofitar-se de l'èxit de l'ofensiva kemalista per a contrarrestar les tendències de la Gran Bretanya. Aquesta té en la Grècia del rei Constantí un client que no la fa quedar gaire bé. Seguint la seva política tradicional, els anglesos han volgut fer dels grecs els agents de la política imperial en aquelles regions llewantines. Aquest procediment indirecte és molt menys car i molt més arriscat que el de la intervenció directa. Però quan l'agent triat no resulta apte, queden compromesos alhora els interessos del client i els del patró.

Si els turcs no posen en practica ara llur especial gràcia d'apalliar-se als mateixos la situació aventajosa, Mr. Lloyd George s'haurà d'averir a modificar el seu programa oriental.

A. ROVIRA I VIRGILI

CARNET DE LES LLETRES

Verdaguer, poeta popular

La reacció a favor de Verdaguer, no vol dir, sobre tot, una represa de tractes amb el poble?

La poesia catalana d'ara corria el perill d'assecar-se. Guaitou la producció d'aquests vint primers anys del nou-cents i veurem com gairebé tota pot destrinxer-se en dos manes: l'una, rítmica i treballada com un joell; l'altra, carregada de pensament, vessant de lirisme, subjectiva i intel·lectualista.

Ben pocs poetes han sabut aplegar armònicament el llur esperit i la natura, sense absorcions de cap banda; ben pocs han sabut mantenir el marvellós equilibri d'Homer i de tota la poesia popular.

Jaointe Verdaguer, en molts moments, aconseguia el miracle. Era un pobre terrerol local de la gràcia de Déu, que mentre tothom s'escarrassava a fer versos eixarxats, plena d'arqueologia, desenterrava la llum viva del verb popular. Els poetes posteriors del nostre Renaixement tenien al llur favor una pila de circumstàncies: un gust més afinat, una cultura més intensa, tenien sobre tot un ideal que els movia. Verdaguer, no. Era el poeta que canta, no com un ocell, ans com un home que treballa al camp.

L'aparició de Verdaguer és com un fet diví i fatal; és "el part meravellós de l'anima popular catalana", diu Manuel de Montoliu. En els moments de més perill de la nostra primera Renaixença, holla el poeta genial que salva amb ell el tresor de la nostra espiritualitat, i copia en mots inspirats tot l'alt del poble.

Maragall era també un poeta popular, però, quina distància no va de l'un a l'altre! Maragall era un poeta amb tesi; advocat, home amb ideals concrets, lector d'Eschil i de Novalis. Verdaguer era un poeta elemental. Maragall es torturava per l'espontaneïtat, Maragall "volia ésser" un poeta popular. Verdaguer, en canvi, sense pensar-s'hi gaire, raja, com una font.

Creïem, voldríem que fos així, que el retorn a Verdaguer significava en definitiva un retorn al poble. Verdaguer és un exemple extraordinari del que pot aconseguir-se recreant la poesia popular.

SHIP-BOY

Ha aparegut el número de "La Revista" corresponent al mes de juliol, amb col·laboració de R. Rucabado, J. M. López-Pedó, C. de Domènec, J. Esclatich, Tòmas Garó, etc., etc. Amb aquest nou número continua "La Revista" la sèrie de quaderns plans de pensament i suggestió.

Y. Gual ha traduït per l'editorial Cervantes un regal de cançons de l'Àfrica Negra.

TEATRE LIRIC CATALA JOAN DE SERRALLONGA

Per tal d'acompanyar i amansir la publicació del Ball d'En Serrallonga, que fins ara i tant ha sigut i és tan famós com inèdit, i que ara hom el publicarà a cura de l'infrascript amb la cooperació i col·laboració, que no cal ponderar, de l'Aureli Capmany, que en aquestes matèries és una verdadera eminença, copiant-lo i treient-lo dels manuscrits de Pardines i de Tortellà, que nosaltres varem recollir l'any passat per aquest temps, que ara fa un any, i per tal de contribuir al major esplendor de la representació del Serrallonga, que anuncia l'empresa del Teatre Liric català, hom pres la determinació decidida de publicar una tanda d'articles parlant del Serrallonga històric, del folklòric, i del llegendari, amb la convicció arrelada, que ningú ens la treurà del cap, de què llur significació respectiva serà del gust de tots els catalans que s'interessin per les coses de Catalunya, que són tots sense excepció.

Hom pot dir aquí i a tot arreu, sense cap mena de por d'equivocar-se ni de fer el ridicle, que la gran figura del Serrallonga, és la que fins avui té més resplendor, importància i poder en el llegendari català, perquè és una figura que en fer el ple com la lluna en la llegenda catalana, s'alça per damunt de totes les altres figures, la del comte l'Arnau inclús i de les llegendes medievals, que feien niu a les muntanyes com les àguiles, i que un cop mort i enterrat, encara demana de l'infern estant, com un favor especial, que hom no pregui per la seva ànima damunt de la terra, ni li facin fer més funerals, perquè és el que ell diu:

Que com més me féu l'ofrena, més pena em dau
paraules sublims, que glaten l'eternitat,
i que nosaltres considerem de les que ho són més dintre el nostre estimat llegendari i que, com hom veu, tenen les arrels a l'infern, obert com una gola que crida.

I diles i feles aquestes tres o quatre consideracions preliminars que serveixen d'introducció al tema que volem tocar, si girem els ulls i donem una mirada al Serrallonga històric i al de la poesia popular i al de l'heraldia, ens semblarà molt estrany que d'aquella fusta hom n'hagi pogut arribar a fer i a fer-hi sortit la figura llegendària, encara que hom ja sap de sobres que moltes vegades aquestes figures, d'aquesta fusta es fan, que per rúbia que sigui l'arbre, la llum-la i pulint-la, en poden sortir els mobles que veiem i que en surten i que, hem a les nostres cambres plenes de riquesses.

En Serrallonga de l'història, que no ha quedat gravat en les planes generals dels capítols de la mateixa, ni com els gravats i les làmines que solen acompanyar el text del llibre que és el graner de les llevers de l'avenir i el celler del vi del passat que es torna ranci, i que tantant entre les fulles i els armaris de les biblioteques, es pansix com les flors que hom hi posa per senyal, i és una figura que només figura en les planes particulars de les cròniques i monografies i el Serrallonga de la poesia popular, co és, el folklòric, com el que trobem engavilat entre els versos de la poesia erudita, com un ocell a la gavia, cantant i refilant entre els versos com l'ocell entre els ferros, és un Serrallonga que no respira per la ferida de l'otariat que la llegenda li ha obert al pit, com tindrem ocasió i lleure de veure en estudiar-lo en relatar l'argument dels drames que hom ha escrit en forma d'aquesta figura avui posada en música pel mestre Morera.

I per fer-ho veure clar com l'aigua, dedicarem els estudis corresponents sense playner-hi ni estalviar-hi la feina, a l'història, al popular i folklòric i al retòric erudit, acabant la tasca emprem, portant-lo i presentant-lo al bell mig de la custòdia d'or de la llegenda i fent veure clar què, sense desmentir, hom el pot posar al costat de les llegendes que varen inspirar l'Hamlet i el Don Joan Tenor, perquè com a concepte dramàtic té llur mateixa arrel.

FRANCESC PUJOLS

Avul es posarà a la venda el número 6 del setmanari

ACCIO CATALANA

portaveu de l'unió de patriotes constituïda sota aquest nom

DE VENDA A TOTS ELS QUIOSCOS

Preu: 25 cèntims

Adreça: [illegible]

Moviment marítim.

Valxells entrats

Vapor espanyol "Madrid", de Cardiff, amb carbó. Amarrat moll de Poment. Consignatari, Witty.

Vapor espanyol "Cabo Cullera", de Sevilla, amb càrrega general i set passatgers. Amarrat moll del Rebala. Consignatari, Ibarra i Obispo.

Vapor noruec "Thyra", de Andresand, amb bacallà. Amarrat moll de Barcelona Nord. Consignatari, Enberg.

Vapor finlandès "Suomen Naito", de Liverpool, amb càrrega general. Amarrat moll de Barcelona Sur. Consignatari, Mac Andrew.

Veler italià "Dédalo", de Propriano, amb carbó.

Veler italià "Carolina", de Propriano, amb carbó.

Veler italià "Este", de Propriano, amb carbó.

Veler italià "Rafaello", de Propriano, amb carbó.

Vapor espanyol "Balear", de Mahó, amb càrrega general i vuit passatgers.

Vapor anglès "Nelsomoor", de Glasgow, amb carbó. Amarrat moll del Morrot. Consignatari, Mallot.

Vapor espanyol "Comercio", de Gant, amb càrrega general i 10 passatgers. Amarrat moll de Espanya NE. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor espanyol "San Salvador", de Gijón, amb carbó. Amarrat moll de Poment. Consignatari, Euzko.

Vapor alemany "Palermo", de Màlaga i escales, amb càrrega general. Amarrat moll de San Beltrán. Consignatari, Ricardo Torradella.

Vapor alemany "Hochland", de Hamburg i escales, amb càrrega general. Amarrat moll de San Beltrán. Consignatari, Agència Comercial Wolters.

Vapor italià "Bellenden", de València, amb càrrega general i passatgers. Amarrat moll de Espanya E. Consignatari, Baixeras.

Vatx francès "Souvenir II", de la mar, amb el seu equip. Amarrat moll de Las Drassanes.

Valxells despatxats

Vapor italià "Ansaldo San Giorgio I", amb càrrega general i trànsit cap a Gènova i escales.

Pailebot espanyol "Joven Paquito", amb càrrega general cap a Palamós.

Vapor espanyol "Jacinto Verdaguer", en llst cap a Sussa.

Vapor espanyol "Cullera", amb càrrega general cap a San Felit.

Vapor espanyol "Escolano", en llst cap a Passages i escales.

Vapor espanyol "Menhir", de trànsit cap a Bilbao.

Valxells sortits

Vapor americà "Jomar", amb càrrega general cap a València.

Vapor espanyol "Francisco", amb el seu equip cap a la mar.

Vapor alemany "Mosel", amb càrrega general i trànsit cap a Marsella.

Vapor noruec "Binar Jarl", amb càrrega general i trànsit cap a Marsella i Gènova.

Vapor espanyol "Guillem Sorolla", amb tropes cap a Ceuta.

Vapor espanyol "Escolano", en llst cap a Passages.

Vapor espanyol "Cabo Roca", amb càrrega general cap a Bilbao i escales.

Vapor espanyol "Tambre", amb càrrega general cap a Las Palmas i escales.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general cap a Palma.

NOTES DE L'ESTRANGER

Interessant iniciativa d'una constructora de Glasgow

La casa Leightow constructora de valxells a Port Glasgow ha ofert als seus obrers posar en cala quatre grans "cargos-boats" que ella mateixa s'encarregarà de posar en venda sobre el mercat mitjançant que els treballadors empleats en la construcció d'aquells valxells, es conformin amb els salaris d'avans de la guerra, amb dret, però, a participar en la plus valia que pervinguí de la venda de les noves unitats.

Hom no sab si aquesta proposta serà acceptada. Els obrers, sembla que l'accepten, però els dirigents dels sindicats locals refusen la responsabilitat d'autoritzar salaris més baixos que els que regeixen actualment i han decidit nomenar el cas al Comitè executiu de llur Federació.

El llançament del "Colombus"

El trasatlàntic alemany "Colombus", de 22.000 tones de registre, quina botadura fracassà el mes de juny darrer, ha pogut ser feliçment llançat el 18 del mes passat.

El "Colombus" pertany a la "Norddeutscher Lloyd" i serà destinat al tràfic Brema-Nova Iore.

Es el més gran valxell mercant amb què compta avui l'Alemanya.

ANUNCIS OFICIALS

ALCALDIA CONSTITUCIONAL DE BARCELONA

ANUNCI

De conformitat amb el que proposa la Il·lustrada Comissió de Foment en Junta del dia 23 del que som, es fa públic que en el Negociat d'Urbanització i Reforma de la secció de Foment de la secretaria municipal i durant les hores d'oficina, pel termini de vint dies hàbils, a comptar des del següent al de la inserció d'aquest anunci en el "Butlletí oficial" de la província, estarà exposat el projecte d'urbanització de part d'una finca propietat de don Ignasi de Llança, situada en la muntanya de Vallvidrera.

Se anuncia així per a que arribant a l'interès de tots els que els puguin interessar, puguin formular les reclamacions que estimen pertinents en el termini establert.

OBSERVATORIO METEOROLOGICO DE LA UNIVERSIDAD DE BARCELONA

Dia 1 de setembre de 1922.

Horas d'observació: 7, 12, 18.

Baròmetre a 0° i al nivell del mar, 761.8; 759.7; 758.4.

Termòmetre sec, 20.1; 24.0; 23.0.

Termòmetre humit, 14.1; 17.0; 17.0.

Humitat (centèsimes de saturació), 47; 66; 73.

Direcció del vent, SW; SW; SW.

Velocitat del vent en metres per segon, 3; 6; 6.

Estat del cel, despatxat; despatxat; nublada.

Classe de núvol, cumulus, cirrus cumulus stratus; cirrus, cumulus, stratus.

Temperatures extremes a l'ombra

Màxima, 25.0.

Mínima, 17.0.

Mínima arran de terra, 15.4.

Oscil·lació termomètrica, 7.6. Temperatura mitjana, 20.3.

Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: 0.0 mil·límetres.

Reconstrucció del vent en igual temps, 200 quilos, metres.

PRESUMEN A TOTS AQUEL·L QUE ENS TRANSMETTES NOTES PER A LA LLUR PUBLICACIO EN AQUEST DIARI, QUE NO FACIN EN CATALA

Organitzada per l'Alenau Nacionalista "Verdaguer", a càrrec de la seva Escola infantil de declamació i Esbart de danses, i a la sala d'actes de l'Orfeó Gracienc, Esmeralda, 27 i 29), tindrà lloc el vinent diumenge, 3 de setembre de 1922, a dos quarts de cinc de la tarda, una festa d'infants en la que es representaran l'obra teatral d'En Pera Mollaví música de N'Isidre Molas "Bona minyona"; l'ídilo d'En J. M. Folch i Torres, música d'En E. Bosch i Humet "Musel i Bernadeta".

Entre una i altra representació se donarà una sessió de valxos populars catalans.

Indubtablement la "Batalla dels Castells" és una troballa que ha fet l'empresa d'Atencions del Parc, com ho demostren els plans que ve obtenint en cada nova edició.

Un encert ha sigut el reforçar l'execució de la partitura amb les bandes de cornets i trompetes dels regiments de Virària i de Montesa, gràcies a la cooperació d'una major gran multitud al conjunt. En vista del creixent èxit l'encert, resen els anuncis que es disposa a donar-la de nou a la vetllada de festa d'umars 30.

Per avui a les dotze s'ha arrencada la batalla jagonesa de Mirayo.

TEATRO NOVEDADES CIRCO EQUESTRE

Hoy sábado, 2 septiembre, noche, a las nueve y media en punto. INAUGURACION DE LA TEMPORADA

Debut de la compañía

Extraordinario programa, notables atracciones.

Todos nuevos en España

Mañana domingo, tarde y noche, grandes funciones.

Lunes, a las cuatro y media, primera matinee extraordinaria.

Se despacha en contaduría.

El día 1 de septiembre próximo s'obriran els nous cursos de Taquígrafia en el local de "Nostra Parla" (Boters, 16, primer).

Les classes de pràctica continuaran en els dies i hores en que eren donats el curs anterior.

Per iniciativa de la Cambra de Comerç Italiana a Espanya alguns significats elements de la colònia italiana de la nostra ciutat, obsequiaran ahir nit al Metropoliten Hotel amb un dinar íntim, al comandador Sabatella, que ha tornat ha fer-se càrrec d'aquest consolat d'Itàlia, i al comandant Martinelli, que l'ocupà interinament i amb viva satisfacció general, per espai de més de dos anys.

—La fàbrica SIBERIA, DE VICH, elabora una classe extra de SALONICHOV, que per haver contractat important partida ofereix a 5 pesetas los 400 gramos (1250 pesetas kilo).

Vicente Ferrer y C., Plaza Cataluña, 12

Fortuny Hermanos, Hospital, 32

L'Orfeó de Sans, diumenge, 3 del que som, celebrarà la capvuitada de la festa major, donant una audició de sardanes, per la cobla "La Lira", de Torroella de Montgrí.

La Comissió organitzadora de l'Assemblea de Pares de Soldats d'Àfrica, que tindrà lloc el pròxim diumenge, a les onze del matí en el teatre del Tivoli d'aquesta ciutat, rep nombroses adhesions de personalitat de Catalunya i de tot Espanya.

Al tribunal Industrial s'han efectuat els següents assenyalaments per avui, dia 2 de setembre:

Avantjudici, a dos quarts de deu: Número 824, per accident del treball de l'obrer Ramon Pini contra el patró Jaume Gallar i Gremi de Ferrers i Manyans. Número 825, per reclamacions de jornals de l'obrer Nicolau Pérez contra el patró Josep Peril. Número 826, per reclamació de jornals de l'obrer Alfred Mira contra el patró Joaquim Clavé. Número 827, per reclamació de jornals de l'obrer Francisco León i d'altres contra el patró Navegació i Pesca, S. A.

Judici, a les deu: Número 825, per accident del treball de l'obrer Josep Gargallo contra el patró Enlla Fornell i Lluís Regional. Senyors Jurats (patrons): Moreno, Gaspariano i Menéndez (obres): Castell, Caballer (A.) i Jor...

A dos quarts d'onze: Número 827, per reclamació de jornals de l'obrer Albert Montserrat contra el patró Pere Masoch. Senyors Jurats (patrons): Masoch, Jeronías i Ferreras (obres): Montserrat, Díaz i Vilaplana.

A les onze: Número 825, per reclamació de jornals de l'obrer Vicens Clement contra el patró Miró i Trepal. Senyors Jurats (patrons): Vila, Moreno i Ducay (obres): Viure, Calsi i Llorens.

A un quart de dotze: Número 765, per reclamació de jornals de l'obrer Joan Pardo contra el patró Tisana, Rovira i Ricart, S. en C. Senyors Jurats (patrons): Moreno Mestre i Ferrer (obres): Busquets, Asénio i Gómez.

Els examens d'enginyers de la referida Escola i per als quals s'han inscrit 15 aspirants, començaran el pròxim diumenge, dia 4, a les nou del matí, amb l'exercici pràctic d'Àlgebra i Àlgebra.

Ahir al matí fou curat al dispensari de la Universitat, essent conduït més tard al Clínic, Baptista Pons Sánchez, de 69 anys, habitant al carrer de Sardanya, de nombroses ferides que li va produir un carro que passava pel carrer de les Cortes.

No s'ha pogut saber de quin carro es tractava, ni qui era el conductor, car aquest, després de l'atropell, ha deixat el ferit, procurant fugir.

TEATRO NOVEDADES CIRCO EQUESTRE

Hoy sábado, 2 septiembre, noche, a las nueve y media en punto. INAUGURACION DE LA TEMPORADA

Debut de la compañía

Extraordinario programa, notables atracciones.

Todos nuevos en España

Mañana domingo, tarde y noche, grandes funciones.

Lunes, a las cuatro y media, primera matinee extraordinaria.

Se despacha en contaduría.

Per atropells, 46; per agressions, 14; per baralles, 75; per ferides, 68; per contusions, 19; per amenaces, 12; accidents en la via pública, 1; per coacció, 2; vutxits prestats, 1; conduït a cases de fora, 138; idem a hospitals, 7; per lesions, 41; mossogats per gossos, 5; idem per cavalls, 2; per mals tractes, 55; per enigudes, 8; denúncies, 45; desobediència, 7; dispar d'arma de foc, 2; per accidents, 2; per escàndol, 100; estafa, 1; per faltes a la moral, 5; per borrachera, 1; troballes de fetus, 1; troballes d'efectes, 6; per furt, 14; per contraband, 2; per assassinat, 1; per topades de tranvies, 6; idem d'altres vehicles, 21; per insults, 15; per incendis, 1; per alarmes d'idem, 3; per morts, 5; recollida d'armes, 3; idem de nens, 5; per robatori, 5; per intent d'idem, 4; raters detinguts, 6; per suïcidis, 3; infant d'idem, 1; per renegar, 1; per parricidi, 1. Suman, 759.

CAMISERIA

Rodríguez i Ferrer

Boqueria, 30 i 32

Havent adquirit la casa del costat per a donar millor impuls al nostre negoci, mentre s'efectuen les obres venem a preus sumament reduïts

De la porta de la casa que habita al carrer de la Creu del Molers, Casimir Barracín, han sigut robats gèneres per valor de 1,795 pessetes.

Ha sigut denunciat Pere Martí Doménech, per Fideuol Sunyé, com autor d'un robatori de bombetes elèctriques, comès a la fàbrica del carrer d'Entenza, número 117, el setembre de l'any passat.

Ha sigut aprovada la sentència dictada per un Consell de guerra celebrat

HERNIA

Vuestra hernia está mal contenida y más desarrollada, cada año; el acero del braquero martiriza vuestra espina dorsal, y la pelota enorme que lleváis deja la cavidad herniada y aplasta vuestra hernia que se sale a cada movimiento. ¿Por qué seguir así con vuestra hernia, siempre sujeta al peligro de la estrangulación y a sufrir terriblemente?

Adoptad el CONTENITIVO del doctor BARRERA, de París, y estaréis protegidos en contra de los referidos peligros. Este maravilloso aparato, enteramente elástico, se amolda al cuerpo como un guante y no causa la más insignificante molestia; además CONTIENE a NUESTRO VESTIR todas las hernias, las más desarrolladas. Ensayos gratis y aplicación inmediata por el eminente especialista de París en:

BARCELONA: Farmacia doctor Barroto, plaza Universidad (esquina Tallers), los días, lunes y martes, 4 y 5 de septiembre.

ZARAGOZA: Clínica doctor Larrosa, plaza San Felipe, 3, el día miércoles, 6 de septiembre.

MADRID: Montero, 23, principal, los días jueves, viernes y sábado, 7, 8 y 9 de septiembre.

en aquesta capital contra el país Jo-

seg M. Portela, al qual se'l processa per injúries a l'Excmo mitjançant la impremta.

Apreciant el tribunal la circumstància de reincidència, el condemna a la pena de quatre anys, dos mesos i un dia de presó correccional, amb les condicions legals, essent-li d'abonament tot el temps de la presó preventiva que ha sofert.

TEATRO NOVEDADES CIRCO EQUESTRE

Hoy sábado, 2 septiembre, noche, a las nueve y media en punto. INAUGURACION DE LA TEMPORADA

Debut de la compañía

Extraordinario programa, notables atracciones.

Todos nuevos en España

Mañana domingo, tarde y noche, grandes funciones.

Lunes, a las cuatro y media, primera matinee extraordinaria.

Se despacha en contaduría.

Sabem que a mitjan setembre, apareixerà a Sant Andreu, la revista "La Veu de Sant Andreu", amb treballs literaris de poetes catalans i amb una extensa informació de teatres i entitats, i informació gràfica amb dibuixos d'En Sunyé, Bon i altres.

Una nena de quatre anys, Leonor Vidal Pujol, va ingerir, al seu domicili, i mentre la seva mare estava ocupada en les tasques de la casa, una petita quantitat d'àcid clorídric, havent d'ésser auxiliada al dispensari.

HOJON ALERTA

GRANDES REBAJAS

Del 1 al 15 del corriente, en juegos de ollas, cacerolas, pates y baterías completas en aluminio extra. Llorena Hermanos, Rambla Flores, 30.

El secretari de la Societat de Defensa de la Barriada de Sant Gervasi, En Pere Marfany, ha rebut una comunicació del senyor alcalde, notificant-li que l'Ajuntament, en sessió del dia 9 del propassat agost, acordà destinar dues mil pessetes per a la col·locació de rigoles i passos empedrats, als carrers de Nova Bellem, Jesús Maria i Dominics, remenant-se, demés, als veïns que ho tenen demanat, les vorades necessàries perquè es construïssin les aceres. Aquestes millores s'han obtingut, gràcies a les actives gestions del llinat de alcalde del districte VIII, senyor Nonell, i a la Junta de l'esmentada entitat.

Un representant de la U. d'Empresaris de P. F., ha visitat l'alcalde, per a fer-li remesa de la quantitat de 250 pessetes, amb destinació a la Germandat del Cos de Bombers, en agraïment dels serveis prestats per l'esmentat Cos per a evitar que l'incendi esdevingué dies en una edifici de la Ronda de Sant Pau es propagués als tallers de l'esmentada empresa.

Una comissió de propietaris de Vallromanes, acompanyada del sonador senyor Bartrina, ha visitat l'alcalde, per tal de saludar-lo.

SOLER Y TORRA H. NOS

BANQUEROS

RAMBLA DE LOS ESTUDIOS, 13 Y BUENSUCESO, 1

VALORES : CUPONES : GIROS : CAMBIOS

Negociamos los cupones vencimiento 1.º Septiembre

BANCA MARSANS, S.A.

Valores-Cupones-Giros-Cambio-Algodones-Viajes BARCELONA. - Rambla Canaletas, 2 y 4

Queda abierta la negociación de los cupones de las Deudas INTERIOR, EXTERIOR y AMORTIZABLE, 4 por 100, y OBLIGACIONES DEL TESORO, 5 por 100

VENCIMIENTO 1.º DE OCTUBRE

DIRECCION TELEGRAFICA : Apartado de Correos número 1 MARSANSBANK : Teléfonos núms. 4630 A 4632 A

Sucursal en MADRID: Avenida Conde de Peñalver, 16

Banca i Borsa

CAMBIO SOBRE L'ESTRANGER

Francia, 94.10.
Francia suiza, 250.75.
Francia belga, 270.00.
Llavors, 267.00.
Bèlgica, 264.00.
Llavors, 263.00.
Marsa, 262.00.
Gronica, 261.00.

BORSA

Interior, 21.90.
Exterior, 21.90.
Colonial, 21.90.
Colonial, 21.90.
Colonial, 21.90.
Colonial, 21.90.
Colonial, 21.90.
Colonial, 21.90.

BORSA

Matí
Nots, 68.00.
Alcanta, 68.00.
Colonial, 68.00.
Colonial, 68.00.
Colonial, 68.00.
Colonial, 68.00.
Colonial, 68.00.
Colonial, 68.00.

INFORMACIO DE LA BANCA ANEXO

Madrid, 1 de setembre 1922.
Interior 4 per 100 1919, 71.00.
Exterior 4 per 100, 67.00.
Amortizable 5 per 100, 67.00.
Idem 5 per 100 1917, 67.00.
Idem 5 per 100, 67.00.
Companys Arranjada de Tòms, 200.
Còmbas Banc Hipotecari 4 per 100, 67.75.
Idem 5 per 100, 67.75.
Accions Banc d'Espanya, 552.
Francia, 49.75.
Llavors, 26.75.

SOLER I TORRA GERMANS

BANQUEROS

BITIQUETS

Francesos, 49.75 per 100.
Inglesos, 28.00 pessetas.
Italians, 28 per 100.
Belgues, 47 per 100.
Suïssos, 47.75 per 100.
Portuguesos, 2.30 pessetas.
Alemanys, 0.50 per 100.
Austriacs, 0.613 per 100.
Holandesos, 2.30 pessetas.
Suecs, 1.50 pessetas.
Noruecs, 0.80 pessetas.
Dinamarcs, 1.20 pessetas.
Romanes, 4.25 per 100.
Estats Units, 0.35 pessetas.
Canadà, 5 pessetas.
Argentins, 2.28 pessetas.
Uruguais, 5 pessetas.
Xilens, 0.65 pessetas.
Brasilencs, 0.60 pessetas.
Peruans, 1.38 pessetas.
Paraguais, 1.925 pessetas.
Japonesos, 0.10 pessetas.
Argelins, 48 per 100.
Egipcis, 28.50 pessetas.
Filipines, 2.70 pessetas.

OR

Alfons, 123.95 per 100.
Onzes, 123.95 per 100.
4 i 2 duros, 121.75 per 100.
1 duro, 123.95 per 100.
Llavors, 26.75 per 100.
Francia, 123 per 100.
Llavors, 26.75 pessetas.
Llavors, 26.75 pessetas.
Cuba, 0.30 pessetas.
Mèxic nou, 123 per 100.
Venezuela, 120.25 per 100.
Marsa, 143 per 100.

QUANYAR UN DIARI PER A CATALUNYA ES UNA VICTORIA EN LA QUAL TOTS PODEM PARTICIPAR

Quarta sessió de la Mancomunitat de Catalunya

A les quatre de la tarda, i sota la presidència del senyor Carbó, va començar la quarta sessió de l'Assemblea.

En el banc del Consell hi ha els senyors Puig i Cadafalch, Sol, Vallès i Puig, Estadella, Guasch i Riera.

El president obre la discussió sobre el dictamen de telèfons.

El senyor Guasch saluda a la "Acció Catalana" en nom dels liberals del seu grup. Li contesta el senyor Vidal de Llobatera agraïnt el salut.

La qüestió dels telèfons

El senyor Sana i Buigas llegeix el dictamen sobre telèfons. El senyor Casanovas demana que el dictamen digui "en nom de Catalunya" en lloc de "en nom de les quatre províncies catalanes" essent aprovat el dictamen amb aquesta lleugera esmena.

El dictamen de la Comissió de Telèfons diu així:

En el Palau de la Generalitat, a 29 d'agost de 1922, reunida la Comissió permanent de telèfons, sota la presidència del senyor Pereña, amb assistència dels altres senyors diputats expressats al marge, present també el Conseller de telèfons senyor Guasch per a informar a la Comissió respecte dels assumptes sotmesos al seu estudi, i acollint com a secretari el sotscap de director del Departament d'Administració:

Vista la comunicació dirigida a l'Assemblea pel consell permanent referent al plec de la xarxa telefònica de la Mancomunitat, escoltades les explicacions del referit senyor conseller, després d'estudiats acuradament tots els elements de judici aplegats en el volum repartit als senyors diputats, i atès molt especialment el dictamen que la Junta de govern del il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, ha emès en contestació a la consulta que li adreça el Consell respecte la situació actual d'aquest afer:

La Comissió de Telèfons té l'honor de proposar a l'Assemblea l'adopció dels següents acords:

Primer.—Fer constar la ferma voluntat de l'Assemblea d'obtenir, per tots els mitjans adequats al cas, el reconeixement i l'efectivitat del dret de la Mancomunitat de Catalunya a pendre el seu càrrec i profit amb caràcter exclusiu l'exploatació del servei de totes les connexions telefòniques preexistents a mesura que vagin caducant, tota vegada que per virtut de la concessió que li fou atorgada per R. D. de 9 de setembre de 1915, que representa un veritable contracte entre l'Estat i la Mancomunitat, ha de considerar-se sobrogada la Mancomunitat en el lloc i dret de l'Estat en tot quan es refereix a l'organització i explotació del servei telefònic en el territori de les quatre províncies mancomunades, sense altre excepció que la xarxa interurbana de la Companyia Peninsular de Telèfons.

Segon.—Insistir, en aquest sentit, en la petició feta al Govern, mitjançant una nova exposició reforçada amb els arguments continguts en el dictamen de la Junta de govern del il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, per tal d'aconseguir que prevalgui el nostre dret.—El president de la Comissió, A. Pereña; el secretari, L. Collado.

La Comissió permanent de telèfons, d'acord amb les manifestacions fetes pel seu president en contestar i recollir els diferents parers exposats per altres senyors diputats en el debat promogut a l'Assemblea referent al plec de les xarxes telefòniques catalanes, afegeix a la seva proposta d'acord un tercer extrem en els següents termes:

Tercer.—Requerir el concurs dels parlamentaris catalans a l'objecte que, procurin decidir el Govern a resoldre aviat i favorablement la qüestió plantejada, i cas que el Govern persisteixi en la seva passivitat, portin el plec al Parlament espanyol, bellup en tornaran a obrir les Corts, presentant-se davant d'elles units en defensa de les justes i legítimes aspiracions de la Mancomunitat, tots aquells qui són al costat de Catalunya.

Palau de la Generalitat, 1 de setembre de 1922.—El president de la Comissió, A. Pereña; el secretari, L. Collado.

El torn de Sant Valeri

Es llegeix després el dictamen de la Comissió de Cultura sobre l'adquisició del Tèr de Sant Valeri, essent aprovat sense discussió.

La qüestió social

Hom donà compte del dictamen referent a una proposició del diputat senyor Giró, que diu:

"Que es demani al Govern de Madrid que faculti la Mancomunitat per endegar i donar solució als problemes socials plantejats actualment a Catalunya i els que en l'esdevenidor es podran plantejar."

El dictamen proposa que no es pronuncin acords fins i tant que la Mancomunitat tingui facultats que ara no té. El senyor Giró defensa la conveniència de demanar la delegació per tal de intervenir en les lluites socials.

Els senyors Noguera i Comet i Pich, fets des de la paraula fent consideracions per demostrar que es faria un fals servei a la Mancomunitat encarregant-li de resoldre la qüestió social i que per tant, no és convenient fer la petició.

El senyor Giró rectifica i queda aprovat el dictamen de la Comissió amb el qual es concedeix al senyor Casanovas.

La guerra del Marroc

Hom donà compte dels propòsits

del senyor Masó i Llorens, que diuen així:

"Atès que el Govern ha rebut propòsits oficials per tal d'organitzar un servei voluntari per continuar la trèfca campanya d'Àfrica, els diputats que soltsien, demanen a la Mancomunitat que acordi requerir al Govern perquè accepti ràpidament aquestes propòsicions i pugui repatriar ben aviat les tropes del Marroc."

Es aprovada.

A l'altra proposició demanada una sol·licitud al Govern en termes que al·lugué sospés el cobrament de quotes als soldats acollits al benefici de la reducció de temps de servei, mentre feien el servei que sobrepassa el temps reglamentari i que una vegada retornaran a casa seva s'ls donguin un terme per pagar les quotes atrasades.

També es aprovada.

La causa contra En Valeri i Camp

Firmada pels senyors Guanyabens i Micó, és presentada la següent proposició:

Que es dirigeixi una protesta al Govern de l'Estat espanyol per haver estat onegat d'una querrela el publicista i ex-diputat senyor Valeri i Camp, a causa d'unes apreciacions respecte els habitants de la província de Càceres.

Es aprovada per unanimitat.

El soldat de quota

El senyor Giró presenta aquesta proposició: Que es demani al Govern de Madrid, que en temps de pau, talment com se fa amb els soldats de quota facin llurs serveis a la regió d'on són naturals aquells qui són al camp ordinari.

Es aprovada.

De Cultura física

Es presentada la proposició següent per la Comissió corresponent:

"Els diputats que sota caràcter proposen a l'Assemblea:

Que es reguli la donació de subvencions i premisses a entitats deportives de cultura física que per llurs tasques patriòtiques mereixin l'ajut moral i material de la Mancomunitat.

Que la Mancomunitat de Catalunya realitzi el control d'organització de les entitats deportives que accepten o tinguin subvencions de la Mancomunitat. Que aquest control estigui a càrrec de la Ponència de cultura física de la Mancomunitat per tal que pugui ésser duta a terme una tasca conjunta que doni resultats profitosos per a la regeneració de la raça."

Nolla, Masó i Llorens, Quintana, Pla, Marqués, Pich.

El senyor Palau diu que no s'especifica en quina forma es donarà la subvenció i proposa l'addició d'un acord en el qual es dirà que la Comissió de cultura física presentarà un reglament otorgant subvencions.

El senyor Pereña, per la Comissió, diu que la Ponència d'Educació Física no pot aprovar cap reglament ni les subvencions, sino que és el Consell de Pedagogia i l'Assemblea els que han de decidir.

El senyor Palau insisteix en nura manifestacions i prega al Consell permanent que es porti a l'Assemblea el reglament per a la seva aprovació.

El senyor Guanyabens demana que cada subvenció vagi consignada en pressupost a l'entitat a la qual serà concedida.

El senyor Pereña diu que el que proposa el senyor Palau és una aspiració vaga per tal com l'Assemblea sobirana intervindrà en aquesta reglamentació, aprovant el que li plaurà.

El conseller senyor Sol contesta al senyor Palau que a totes les organitzacions de l'Estat el Parlament dicta les normes i el Govern hi actua d'acord. Així, doncs, si el Govern la proposició és que reguli l'actuació d'aquesta ponència i l'atorgament de subvencions. Els desigs del senyor Palau són comprensos a la proposició. Responent al senyor Guanyabens, diu que actualment es distribuïren les subvencions tal com ell desitja.

El senyor Palau rectifica i retira la seva esmena, aprovant-se.

L'autonomia universitària

Es llegeix una proposició del mateix senyor Palau, perquè s'acordi que la Mancomunitat ha vist amb sentiment la derogació de l'autonomia universitària. La Comissió emet el dictamen d'acord amb la proposició.

El senyor Palau aplega i explica la seva proposició i agraïx a la Comissió que l'hagi admesa.

El conseller d'Instrucció pública, senyor Sol, s'adhereix a les manifestacions del senyor Palau tot dient que el Consell protestà en el seu dia la derogació del decret. Només manca la recomanació als parlamentaris catalans perquè defensin la reinstauració de la dita autonomia.

El senyor Quintana es plantja que sigui precisament un representant d'un partit governant que protesti d'actes del Govern mateix. Dames—diu—, malgrat que aquesta autonomia no era gairebé res, la meua minoria protesta de la feta del ministre d'Instrucció pública.

El senyor Palau rectifica.

Debat polític

Es posa a discussió una proposició presentada pel senyor Casanovas, que diu així:

L'Assemblea de la Mancomunitat, mentre no es resolgui el problema de l'autonomia a Catalunya, volguí amb satisfacció que el president del Consell de la Mancomunitat s'adhereixi a l'acte

de senyors Masó i Llorens, que diuen així:

"Atès que el Govern ha rebut propòsits oficials per tal d'organitzar un servei voluntari per continuar la trèfca campanya d'Àfrica, els diputats que soltsien, demanen a la Mancomunitat que acordi requerir al Govern perquè accepti ràpidament aquestes propòsicions i pugui repatriar ben aviat les tropes del Marroc."

Es aprovada.

A l'altra proposició demanada una sol·licitud al Govern en termes que al·lugué sospés el cobrament de quotes als soldats acollits al benefici de la reducció de temps de servei, mentre feien el servei que sobrepassa el temps reglamentari i que una vegada retornaran a casa seva s'ls donguin un terme per pagar les quotes atrasades.

També es aprovada.

La causa contra En Valeri i Camp

Firmada pels senyors Guanyabens i Micó, és presentada la següent proposició:

Que es dirigeixi una protesta al Govern de l'Estat espanyol per haver estat onegat d'una querrela el publicista i ex-diputat senyor Valeri i Camp, a causa d'unes apreciacions respecte els habitants de la província de Càceres.

Es aprovada per unanimitat.

El soldat de quota

El senyor Giró presenta aquesta proposició: Que es demani al Govern de Madrid, que en temps de pau, talment com se fa amb els soldats de quota facin llurs serveis a la regió d'on són naturals aquells qui són al camp ordinari.

Es aprovada.

De Cultura física

Es presentada la proposició següent per la Comissió corresponent:

"Els diputats que sota caràcter proposen a l'Assemblea:

Que es reguli la donació de subvencions i premisses a entitats deportives de cultura física que per llurs tasques patriòtiques mereixin l'ajut moral i material de la Mancomunitat.

Que la Mancomunitat de Catalunya realitzi el control d'organització de les entitats deportives que accepten o tinguin subvencions de la Mancomunitat. Que aquest control estigui a càrrec de la Ponència de cultura física de la Mancomunitat per tal que pugui ésser duta a terme una tasca conjunta que doni resultats profitosos per a la regeneració de la raça."

Nolla, Masó i Llorens, Quintana, Pla, Marqués, Pich.

El senyor Palau diu que no s'especifica en quina forma es donarà la subvenció i proposa l'addició d'un acord en el qual es dirà que la Comissió de cultura física presentarà un reglament otorgant subvencions.

El senyor Pereña, per la Comissió, diu que la Ponència d'Educació Física no pot aprovar cap reglament ni les subvencions, sino que és el Consell de Pedagogia i l'Assemblea els que han de decidir.

El senyor Palau insisteix en nura manifestacions i prega al Consell permanent que es porti a l'Assemblea el reglament per a la seva aprovació.

El senyor Guanyabens demana que cada subvenció vagi consignada en pressupost a l'entitat a la qual serà concedida.

El senyor Pereña diu que el que proposa el senyor Palau és una aspiració vaga per tal com l'Assemblea sobirana intervindrà en aquesta reglamentació, aprovant el que li plaurà.

El conseller senyor Sol contesta al senyor Palau que a totes les organitzacions de l'Estat el Parlament dicta les normes i el Govern hi actua d'acord. Així, doncs, si el Govern la proposició és que reguli l'actuació d'aquesta ponència i l'atorgament de subvencions. Els desigs del senyor Palau són comprensos a la proposició. Responent al senyor Guanyabens, diu que actualment es distribuïren les subvencions tal com ell desitja.

El senyor Palau rectifica i retira la seva esmena, aprovant-se.

L'autonomia universitària

Es llegeix una proposició del mateix senyor Palau, perquè s'acordi que la Mancomunitat ha vist amb sentiment la derogació de l'autonomia universitària. La Comissió emet el dictamen d'acord amb la proposició.

El senyor Palau aplega i explica la seva proposició i agraïx a la Comissió que l'hagi admesa.

El conseller d'Instrucció pública, senyor Sol, s'adhereix a les manifestacions del senyor Palau tot dient que el Consell protestà en el seu dia la derogació del decret. Només manca la recomanació als parlamentaris catalans perquè defensin la reinstauració de la dita autonomia.

El senyor Quintana es plantja que sigui precisament un representant d'un partit governant que protesti d'actes del Govern mateix. Dames—diu—, malgrat que aquesta autonomia no era gairebé res, la meua minoria protesta de la feta del ministre d'Instrucció pública.

El senyor Palau rectifica.

Debat polític

Es posa a discussió una proposició presentada pel senyor Casanovas, que diu així:

L'Assemblea de la Mancomunitat, mentre no es resolgui el problema de l'autonomia a Catalunya, volguí amb satisfacció que el president del Consell de la Mancomunitat s'adhereixi a l'acte

de senyors Masó i Llorens, que diuen així:

"Atès que el Govern ha rebut propòsits oficials per tal d'organitzar un servei voluntari per continuar la trèfca campanya d'Àfrica, els diputats que soltsien, demanen a la Mancomunitat que acordi requerir al Govern perquè accepti ràpidament aquestes propòsicions i pugui repatriar ben aviat les tropes del Marroc."

Es aprovada.

A l'altra proposició demanada una sol·licitud al Govern en termes que al·lugué sospés el cobrament de quotes als soldats acollits al benefici de la reducció de temps de servei, mentre feien el servei que sobrepassa el temps reglamentari i que una vegada retornaran a casa seva s'ls donguin un terme per pagar les quotes atrasades.

També es aprovada.

La causa contra En Valeri i Camp

Firmada pels senyors Guanyabens i Micó, és presentada la següent proposició:

Que es dirigeixi una protesta al Govern de l'Estat espanyol per haver estat onegat d'una querrela el publicista i ex-diputat senyor Valeri i Camp, a causa d'unes apreciacions respecte els habitants de la província de Càceres.

Es aprovada per unanimitat.

El soldat de quota

El senyor Giró presenta aquesta proposició: Que es demani al Govern de Madrid, que en temps de pau, talment com se fa amb els soldats de quota facin llurs serveis a la regió d'on són naturals aquells qui són al camp ordinari.

Es aprovada.

De Cultura física

Es presentada la proposició següent per la Comissió corresponent:

"Els diputats que sota caràcter proposen a l'Assemblea:

Que es reguli la donació de subvencions i premisses a entitats deportives de cultura física que per llurs tasques patriòtiques mereixin l'ajut moral i material de la Mancomunitat.

Que la Mancomunitat de Catalunya realitzi el control d'organització de les entitats deportives que accepten o tinguin subvencions de la Mancomunitat. Que aquest control estigui a càrrec de la Ponència de cultura física de la Mancomunitat per tal que pugui ésser duta a terme una tasca conjunta que doni resultats profitosos per a la regeneració de la raça."

Nolla, Masó i Llorens, Quintana, Pla, Marqués, Pich.

El senyor Palau diu que no s'especifica en quina forma es donarà la subvenció i proposa l'addició d'un acord en el qual es dirà que la Comissió de cultura física presentarà un reglament otorgant subvencions.

El senyor Pereña, per la Comissió, diu que la Ponència d'Educació Física no pot aprovar cap reglament ni les subvencions, sino que és el Consell de Pedagogia i l'Assemblea els que han de decidir.

El senyor Palau insisteix en nura manifestacions i prega al Consell permanent que es porti a l'Assemblea el reglament per a la seva aprovació.

El senyor Guanyabens demana que cada subvenció vagi consignada en pressupost a l'entitat a la qual serà concedida.

El senyor Pereña diu que el que proposa el senyor Palau és una aspiració vaga per tal com l'Assemblea sobirana intervindrà en aquesta reglamentació, aprovant el que li plaurà.

El conseller senyor Sol contesta al senyor Palau que a totes les organitzacions de l'Estat el Parlament dicta les normes i el Govern hi actua d'acord. Així, doncs, si el Govern la proposició és que reguli l'actuació d'aquesta ponència i l'atorgament de subvencions. Els desigs del senyor Palau són comprensos a la proposició. Responent al senyor Guanyabens, diu que actualment es distribuïren les subvencions tal com ell desitja.

El senyor Palau rectifica i retira la seva esmena, aprovant-se.

L'autonomia universitària

Es llegeix una proposició del mateix senyor Palau, perquè s'acordi que la Mancomunitat ha vist amb sentiment la derogació de l'autonomia universitària. La Comissió emet el dictamen d'acord amb la proposició.

El senyor Palau aplega i explica la seva proposició i agraïx a la Comissió que l'hagi admesa.

El conseller d'Instrucció pública, senyor Sol, s'adhereix a les manifestacions del senyor Palau tot dient que el Consell protestà en el seu dia la derogació del decret. Només manca la recomanació als parlamentaris catalans perquè defensin la reinstauració de la dita autonomia.

El senyor Quintana es plantja que sigui precisament un representant d'un partit governant que protesti d'actes del Govern mateix. Dames—diu—, malgrat que aquesta autonomia no era gairebé res, la meua minoria protesta de la feta del ministre d'Instrucció pública.

El senyor Palau rectifica.

Debat polític

Es posa a discussió una proposició presentada pel senyor Casanovas, que diu així:

L'Assemblea de la Mancomunitat, mentre no es resolgui el problema de l'autonomia a Catalunya, volguí amb satisfacció que el president del Consell de la Mancomunitat s'adhereixi a l'acte

de senyors Masó i Llorens, que diuen així:

"Atès que el Govern ha rebut propòsits oficials per tal d'organitzar un servei voluntari per continuar la trèfca campanya d'Àfrica, els diputats que soltsien, demanen a la Mancomunitat que acordi requerir al Govern perquè accepti ràpidament aquestes propòsicions i pugui repatriar ben aviat les tropes del Marroc."

Es aprovada.

A l'altra proposició demanada una sol·licitud al Govern en termes que al·lugué sospés el cobrament de quotes als soldats acollits al benefici de la reducció de temps de servei, mentre feien el servei que sobrepassa el temps reglamentari i que una vegada retornaran a casa seva s'ls donguin un terme per pagar les quotes atrasades.

També es aprovada.

La causa contra En Valeri i Camp

Firmada pels senyors Guanyabens i Micó, és presentada la següent proposició:

Que es dirigeixi una protesta al Govern de l'Estat espanyol per haver estat onegat d'una querrela el publicista i ex-diputat senyor Valeri i Camp, a causa d'unes apreciacions respecte els habitants de la província de Càceres.

Es aprovada per unanimitat.

El soldat de quota

El senyor Giró presenta aquesta proposició: Que es demani al Govern de Madrid, que en temps de pau, talment com se fa amb els soldats de quota facin llurs serveis a la regió d'on són naturals aquells qui són al camp ordinari.

Es aprovada.

De Cultura física

Es presentada la proposició següent per la Comissió corresponent:

"Els diputats que sota caràcter proposen a l'Assemblea:

Que es reguli la donació de subvencions i premisses a entitats deportives de cultura física que per llurs tasques patriòtiques mereixin l'ajut moral i material de la Mancomunitat.

Que la Mancomunitat de Catalunya realitzi el control d'organització de les entitats deportives que accepten o tinguin subvencions de la Mancomunitat. Que aquest control estigui a càrrec de la Ponència de cultura física de la Mancomunitat per tal que pugui ésser duta a terme una tasca conjunta que doni resultats profitosos per a la regeneració de la raça."

Nolla, Masó i Llorens, Quintana, Pla, Marqués, Pich.

El senyor Palau diu que no s'especifica en quina forma es donarà la subvenció i proposa l'addició d'un acord en el qual es dirà que la Comissió de cultura física presentarà un reglament otorgant subvencions.

El senyor Pereña, per la Comissió, diu que la Ponència d'Educació Física no pot aprovar cap reglament ni les subvencions, sino que és el Consell de Pedagogia i l'Assemblea els que han de decidir.

El senyor Palau insisteix en nura manifestacions i prega al Consell permanent que es porti a l'Assemblea el reglament per a la seva aprovació.

El senyor Guanyabens demana que cada subvenció vagi consignada en pressupost a l'entitat a la qual serà concedida.

El senyor Pereña diu que el que proposa el senyor Palau és una aspiració vaga per tal com l'Assemblea sobirana intervindrà en aquesta reglamentació, aprovant el que li plaurà.

El conseller senyor Sol contesta al senyor Palau que a totes les organitzacions de l'Estat el Parlament dicta les normes i el Govern hi actua d'acord. Així, doncs, si el Govern la proposició és que reguli l'actuació d'aquesta ponència i l'atorgament de subvencions. Els desigs del senyor Palau són comprensos a la proposició. Responent al senyor Guanyabens, diu que actualment es distribuïren les subvencions tal com ell desitja.

El senyor Palau rectifica i retira la seva esmena, aprovant-se.

L'autonomia universitària

Es llegeix una proposició del mateix senyor Palau, perquè s'acordi que la Mancomunitat ha vist amb sentiment la derogació de l'autonomia universitària. La Comissió emet el dictamen d'acord amb la proposició.

El senyor Palau aplega i explica la seva proposició i agraïx a la Comissió que l'hagi admesa.

El conseller d'Instrucció pública, senyor Sol, s'adhereix a les manifestacions del senyor Palau tot dient que el Consell protestà en el seu dia la derogació del decret. Només manca la recomanació als parlamentaris catalans perquè defensin la reinstauració de la dita autonomia.

El senyor Quintana es plantja que sigui precisament un representant d'un partit governant que protesti d'actes del Govern mateix. Dames—diu—, malgrat que aquesta autonomia no era gairebé res, la meua minoria protesta de la feta del ministre d'Instrucció pública.

El senyor Palau rectifica.

Debat polític

Es posa a discussió una proposició presentada pel senyor Casanovas, que diu així:

L'Assemblea de la Mancomunitat, mentre no es resolgui el problema de l'autonomia a Catalunya, volguí amb satisfacció que el president del Consell de la Mancomunitat s'adhereixi a l'acte

Real orden readmitiendo a los carteros cesantes desde la huelga de 1920

La "Gaceta" publica, entre otras disposiciones, la siguiente: Real orden de la Gobernación, relativa a la readmisión de los carteros cesantes en la huelga del año 20.

La Real orden dice así:

"Apreciada la necesidad de proveer sin demora alguna las vacantes que existen en la Cartería Central, por amparo a las exigencias del servicio, y para que ésta alcance el debido perfeccionamiento, el Rey ha tenido a bien disponer que sean admitidos, desde luego, a cubrir las vacantes existentes en la Cartería Central los individuos que fueron declarados cesantes en 22 de octubre de 1920, ingresando por orden de antigüedad en las categorías que entonces tenían, quedando en expectación de destino, por igual orden, los que no cubriesen vacante y excluidos sin derecho alguno aquellos que en su expediente tuvieran nota desfavorable o hubiesen perjudicado de algún modo al servicio.

También publica el mismo periódico oficial, entre otras de menos interés, las siguientes disposiciones:

Creando en Melilla una Escuela de enseñanza general y técnica, incorporada a los servicios del ministerio de Instrucción pública.

Nombrando rector de la Universidad de Salamanca a don Luis Maldonado y Fernández, catedrático numerario de la misma.

De Gracia y Justicia.—Una Real orden disponiendo sean admitidos a las oposiciones al Cuerpo de Aspirantes a Registradores de la Propiedad cuantos acrediten hasta el día 30 del mes actual que depositaron en Correos, en pliego certificado, la instancia correspondiente, solicitando tomar parte en días oposiciones.

De Instrucción pública.—Una Real orden nombrando a don Juan Pignatelli delegado especial de este ministerio en el Congreso hispano-americano de Estenografía, que habrá de celebrarse en Barcelona durante los días del 3 al 10 del actual.

Otra Real orden ampliando hasta el día 9 del mes actual el plazo de matrícula de los alumnos de enseñanza no oficial en todos los centros de enseñanza dependientes de este ministerio.

De Estado.—Anunciando que el Gobierno de Honduras ha ratificado el convenio postal hispano-americano, firmado en Madrid el 13 de noviembre de 1920.

DE GOBERNACION

El ministro de la Gobernación despachó hoy con el Rey, poniendo a la firma varios decretos de Sanidad.

Habiendo con los periodistas manifestó el señor Pinies que continuaban organizándose los servicios de Correos.

Se procede—añadió el señor Pinies—con mucha rapidez, porque los nombramientos y tomas de posesión se hacen por telegrama, y supongo que hoy quedarán hechos todos.

Dijo también que las últimas noticias que tenía de Peñaña acusaban una notable mejoría.

No tenía el ministro aviso del Presidente para celebrar Consejo.

EL CENTENARIO DE ELcano

Mañana se propone celebrar una entrevista a don Sánchez Guerra con los ministros de Estado y de Marina, al objeto de convenir en las fiestas conmemorativas del cuarto centenario de Juan Sebastián Elcano, en Guetaria, ha de estar representado el Gobierno por el presidente del Consejo o por el ministro de Marina.

MANIFESTACIONES DEL SEÑOR SILVELA

Hoy el director de Correos, señor Silvela, manifestó que continuaban haciéndose los nombramientos de los antiguos funcionarios en provincias.

Los apartados, tanto el oficial como los particulares, ya funcionan.

Ayer se procedió a la apertura de los quince vagones que se encontraron en una línea muerta de la estación del Mediodía, resultando contener sólo paquetes postales.

Dijo que mañana aparecerá en la "Gaceta" una Real orden restableciendo el servicio de valones declarados, que el giro postal tardará todavía algunos días en funcionar, pero el telegráfico comenzará el lunes o martes.

Respecto a la Caja postal ha hablado con el administrador de la misma, don Mariano Pinedo, y el lunes funcionará también.

En las dependencias de cuentas corrientes han sido destinadas diez señoras.

A preguntas de los reporteros manifestó que seguramente se nombrará más señoras para provincias, pues las 300 nombradas para Madrid tienen perfecto acoplamiento.

Terminó diciendo que los rumores que estos días han circulado respecto a nombramientos de alto personal carecen de todo fundamento.

El señor Silvela, acompañado del administrador de la Central de Correos, el secretario, visitó algunas dependencias del Palacio de Comunicaciones.

RUMOR DESMENTIDO

Como se había anunciado, esta noche ha regresado procedente de San Sebastián el ministro de Estado.

El subsecretario de Gobernación al ser consultado de la llegada del señor Fernández Prada, ha desmentido la noticia publicada por un periódico de San Sebastián diciendo que el viaje lo motivaba el existir tranques en nuestras relaciones con Francia y Inglaterra.

LA CUESTION DE MARRUECOS

Interesantes declaraciones del general Burguete

La estancia del general Burguete en Madrid -- La substitución del general Ardanaz -- La enfermedad del Alto Comisario -- La implantación del protectorado -- La visita de Castro Girona al Raisuni

Un periodista ha visitado esta tarde al general Burguete, quien se mostraba muy complacido de su entrevista con el Monarca.

El general ha dado cuenta al Rey de sus planes para el porvenir y ha escuchado de don Alfonso varias reflexiones.

Antes de regresar a Marruecos volverá a Palacio, para cumplimentar nuevamente al soberano.

¿Se ha decidido ya quien será el nuevo comandante general de Melilla?

—No. Todavía no.

Desde luego la dimisión es cierta y ya se ha hecho pública en Melilla.

¿Indicará usted al Gobierno quien debe ser el substituto del general Ardanaz?

—De ninguna manera. Lo deje a la absoluta elección del Gobierno. A mí todos me sirven. Yo no he indicado más que un nombre: el del coronel Riquelme, para jefe de la oficina de policía indígena. Y lo he indicado porque entiendo que las condiciones del coronel Riquelme no se improvisan. Son producto de una labor de veinticinco años entre los árabes, que le ha permitido conocer el idioma, los hombres y las costumbres de los rifeños. Lo propone; mas por circunstancias que yo respeto, y que no me interesan conocer no ha prosperado mi iniciativa.

¿Regresará usted pronto a Marruecos?

—Pienso marchar allí del 4 al 5, porque las cosas no estando uno delante parecen que no se desarrollan como uno quisiera. Sobre todo quiero regresar rápidamente para terminar lo del Raisuni.

¿Ha decidido, por fin, el Gobierno, el punto donde ha de residir?

—Aún no hemos hablado de eso, pero espero que quedaremos de acuerdo. Por mí insisto en que no veo inconveniente en que continúe en Tazart. Nos deja que tomemos todas las posiciones en Jebel Aland; de modo que teniendo perfectamente rodeado todo el territorio donde él domina, no hay ningún inconveniente en que continúe en él, al contrario, lo creo beneficioso, que el enemigo cuanto más cerca mejor. Por otra parte, el enviarlo a Arcila, ofrece muchos inconvenientes.

La resistencia del jefe rebelde es grande y hasta cierto punto justificada por razones de amor propio, que tratándose de hombres siempre son poderosas, pero cuando se trata de hombres moros mucho más.

El redactor de "La Correspondencia Militar", señor Mariscal de Gante, ha celebrado una interesante entrevista con el general Burguete.

Repitió éste que el primer sorprendido por los supuestos disencuentros con el Gobierno fué él.

En ello—dice—no he visto más que una maniobra política, que como tal ha venido al suelo en cuanto me propuse despejar la situación. Además, yo no extraño determinadas campañas de la Prensa en contra mía, ni esa ni otra maniobra.

Pues ya ve usted. Las he tenido en mi propia casa en Tetuán, donde a unos funcionarios tuve que despedirlos y a otros meterles en la cárcel cuando comprobé que sustraban documentos oficiales para mandarlos a Madrid, y entre los despedidos figuran el jefe del Negociado de Prensa y su hermano, pues entre ambos cobraron 20.000 pesetas anuales y como yo no lo necesitaba supeprimí el negociado de Prensa. Dichos señores que escribían con pseudónimo en la Prensa de Madrid y que son los hermanos Arqués, es muy natural que me ataquen, pues al fin y al cabo 20.000 pesetas no se pierden con regocijo.

Estos son los verdaderos fundamentos de lo ocurrido, por lo demás, mis relaciones con el Gobierno han sido y son cordialísimas. Yo no he hecho más que seguir al pie de la letra las instrucciones del Gobierno con arreglo al plan que me trajo, de lo contrario hubiera sido una verdadera catástrofe.

Yo no he ido a Marruecos—continuó diciendo el general—para actuar en una guerra crónica, mi misión es aplicar remedio heroico para terminar con esa guerra crónica y ésta es: una política intensa, aplicando las armas cuando sea preciso. Lo mismo que he dicho en libros y artículos sobre lo que debe hacerse en Marruecos, y como es lógico, no iba yo a hacer cosa distinta de lo que he escrito.

Yo calculo que empleando bien con pan la política y con palo las armas, pero no en operaciones cruentas sino en continuos movimientos, que vean las tropas, que sientan el castigo de las fuerzas aéreas y navales, en enero habrá conseguido todo, o sea: estaremos en Alhucemas sin que haya combates para ir allí, los prisioneros rescatados y unidas las zonas de Tetuán y Melilla. Y si todo eso no he podido conseguirlo en enero, me consideraré fracasado y me marcharé. Que vaya otro. Pues yo a una guerra crónica no me someto. O lo domo o confieso que no puedo dominarlo, pero hasta ahora no creo que haya fracasado.

He avanzado 17 kilómetros sin bajas, pues en media docena que hubo fue por culpa de no haber seguido al general Ardanaz mis instrucciones, que fueron bien claras. Me alivia como hacer en una sola jornada, pues tenía que si no se había así ocurriría lo que ocurrió, que por la noche atacarían las abigarradas y al día siguiente la aguada. Y como no hizo lo que yo le ordené, dimité y le admití la dimisión.

¿Entonces habrá más operaciones?

—Si fueran precisas, sí. Pan y palo; política y armas. Éste es mi lema. Cuando la política no da el rendimiento debido, tiene que hacerse fuerza con las armas.

Y el resultado de este sistema bien claro lo estamos viendo.

Abd-el-Krim va perdiendo el prestigio entre las cabillas; sus hazañas se disuelven, pues cada día disminuye su número. Es más: hasta ya no está en Alhucemas, pues las noticias que tengo son de que se fue a Beni-Ulrich para ver si podía levantar el espíritu de aquellas gentes; y tan convencido está de que su poder se derrumba, que envió hace pocos días a un capitán de policía un emisario para que me dijera a mí que a la madrugada del día siguiente entregaba los prisioneros si le daba los cuatro millones y los prisioneros indígenas. Yo le contesté al referido capitán que dijera al emisario que en cuanto al dinero, yo no entregaba más que el anunciado en las proclamas, y que respecto a los prisioneros indígenas, esos los vendía yo, y que me dijera lo que daba por ellos, y si no los daré y serán devueltos a las familias, pero a él, no; y añadió más: que en adelante, si quería tratar algo referente a los prisioneros, que lo tratara conmigo, sin mediadores, pues ya no habrá más mediadores, y que por su parte puede hacer lo que quiera, ya que si no da los prisioneros irá ya a buscarlos.

Añade el general Burguete que las negociaciones para la sumisión del Raisuni terminarán felizmente. Hoy ya la sumisión puede considerarse como un hecho, ya que el punto de la residencia no es óbice para nada, desde el momento en que el Raisuni se aviene a dejar en rehenes a su familia en Arcila, bajo nuestra custodia y vivir el con un representante de la Alta Comisaría, bien civil o militar. Ésto es, pues, ya un hecho.

Aludiendo a la implantación del protectorado, el general Burguete elogió grandemente a los elementos auxiliares: López Ferrer, Zugasti, Manuel Ferrer, Castro Girona, Gómez Souza.

También en esto ha hecho una radical transformación. Antes no había más que el alto comisario. Ahora todos tienen su acción, que desenvuelven admirablemente.

Hasta, ha roto la resolución del Jefe, absorbido por el gran visir, destituido.

—Mi plan de protectorado—dice—es bien sencillo.

El territorio de Melilla se transformará en Amalato del Rif, y el Amel no será un representante del Jefe, sino un príncipe de sangre real.

La autoridad de las cabillas la asumirá el caid, el cual cuidará del orden de ella con las melillas, pues la policía indígena sufrirá radical transformación. Esta se convertirá en oficinas indígenas, con interventores civiles y militares, que constituirán una especie de consejo del kaid.

Si del orden de las cabillas cuidan los caides con las melillas, ¿así sobran a usted fuerzas europeas?

—Claro que me sobrarán, pues aunque los presupuestos me concedan hasta 60.000 hombres, yo creo que podré rebajar esta cifra, quedando cada uno de los territorios con menos de 20.000 hombres europeos, y, por supuesto, todos del voluntariado.

—Así, pues la repatriación...

—Comenzará una vez implantado el protectorado, que será muy pronto.

El Gobierno mandará dentro de no muchos días a la "Gaceta" el decreto sobre el protectorado, e inmediatamente será implantado, con gran solemnidad en Larache, Arcila, varias cabillas pacificadas de la zona de Tetuán y del territorio de Melilla, en Quelaya, y Quedana, y cuando está implantado el protectorado, cuando lo ordene el Gobierno, comenzará la repatriación, y a medida que se vaya cubriendo el voluntariado, irán viniendo los de los reemplazos forzados hasta conseguir que no quede un solo soldado perteneciente a los reemplazos de la Península.

La oficialidad también será voluntaria.

¿El general Burguete está contento?

Después de su visita a Palacio, el general Burguete ha marchado al hotel donde se hospeda y allí ha recibido varias visitas, entre ellas la de la madre de uno de los oficiales prisioneros y la del jefe del Estado Mayor, general señor Aizpuru.

El general Burguete se mostraba muy complacido: primero, porque su viaje había deshecho la nube que se había levantado entre el Gobierno y él y además porque el estado de su salud no es tan grave como se le temió en un principio.

El doctor Moreno Zancudo, que le ha visitado, ha diagnosticado que el general Burguete padece una gastritis aguda, que puede ser combatida fácilmente.

Y un régimen alimenticio que permitirán al Alto comisario atender las obligaciones de su cargo.

SANONEX GUERRA Y BURQUETE, EN PALACIO: EL ALTO COMISARIO NO ESTÁ ULOERADO

A las diez y media de la mañana llegó a Palacio el presidente del Consejo, durante su entrevista con el Monarca tres cuartos de hora.

Al ver a los periodistas les dijo:

—La conferencia ha sido larga porque había muchas propuestas y varios decretos de Gobernación.

Estando el Presidente con el Monarca llegó a Palacio el general Burguete, quien, contestando a preguntas de los periodistas, dijo que iba a cumplimentar al Rey.

Dijo que acababa de ver al doctor Moreno Zancudo, quien le había manifestado que no tenía ninguna dolencia en el estómago.

—Lo único que tengo—añadió—según el dictamen facultativo, es una gastritis aguda; que se me ha agravado en estos últimos tiempos.

Manifestó también que espera volver a Marruecos dentro de cuatro o cinco días.

Le retiene tan sólo en Madrid el esperar el dictamen facultativo, determinando el plan curativo a que ha de someterse.

Al salir el presidente le preguntaron los periodistas si había asistido al final de la conferencia con el Rey el general Burguete.

—No—dijo—espero a que yo termine. Estaba citado para las doce y cuarto.

Ya me dijo al entrar lo que le había manifestado el doctor Zancudo, de lo que, como es natural, me he alegrado mucho.

A las doce y cuarto salió de Palacio el general Burguete.

—He venido—dijo—a cumplimentar al Rey. Hemos hablado, como era lógico, de la cuestión marroquí.

De la entrevista sólo les diré a ustedes que salgo muy satisfecho de mi conversación con el Soberano.

También han estado en Palacio el subsecretario de la Guerra, general Barrera, y el ministro de la Gobernación.

¿QUIEN SUBSTITUIRÁ A ARDANAZ?

"Informaciones" asegura que será nombrado comandante general de Melilla en substitución del general Ardanaz, cuya dimisión ha sido aceptada, el gobernador civil de Barcelona general Martínez Anido.

Parece ser que el Alto Comisario acepta este nombramiento.

Asegura el citado periódico que es muy posible que firme el oportuno decreto el Rey mañana mismo.

No son nuestras noticias las de que el general Martínez Anido sea uno de los candidatos del Gobierno para substituir al general Ardanaz en la comandancia general de Melilla.

Hasta mañana, cuando el señor Sánchez Guerra conferencie con el Rey, no quedará ultimado el nombramiento, pero no se ha pensado con el general Martínez Anido porque el Gobierno no se le ocultan las dificultades que surgirían para una inmediata substitución del gobernador civil de Barcelona.

LA VISITA DE CASTRO GIRONA AL RAISUNI

La estancia del Alto Comisario en Madrid ha hecho conocer detalles muy interesantes de la noche pasada poco ha por el general Castro Girona en la vivienda del Raisuni.

Uno de los ayudantes los ha referido. Llegó Castro a primera hora a la residencia del jefe y como los asuntos a tratar eran varios, comenzó a descender el sol, sin que la conversación hubiera llegado a su fin.

Entonces el Raisuni le dijo a Castro: —Quédete aquí esta noche; te daré cena y cama.

Castro antes de aceptar la oferta del jefe, quiso consultar a Burguete.

Fue a la posición española más próxima y pidió comunicación telefónica con el Alto Comisario.

Cuando éste personalmente le contestó, Castro le dijo:

—No he terminado mi conversación con el Raisuni y éste me invita a pasar la noche en su vivienda. ¿Qué hago?

El general dudó un momento, pero dirigiéndose al popular general, que es su brazo derecho y su más eficaz colaborador, le dijo:

—¿Personalmente, usted qué cree, Castro?

Castro contestó rápido:

—Personalmente yo no tengo ningún temor; mi vacilación está sólo en la responsabilidad que la determinación pudiera echar sobre usted. La mía, la que me pudiera afectar a mí persona o a mi cuerpo, ésta es mía.

Entonces replicó Burguete: —Quédese usted.

La noche transcurrió sin novedad. El jefe volvió a Castro de consideraciones y atenciones. Dió una cena opulenta y lecho espléndido.

Cuando al día siguiente ambos habían abandonado el reposo, el Raisuni le dijo:

—¿Me has dado una prueba de confianza?

—Me has dado una prueba de confianza.

El complot contra Grampira: Una nota sobre quien es el denunciante

El Sindicato de la Madera ha hecho público que Julio Gómez Calzada, denunciante del supuesto complot contra el señor Grampira, ingresó hace dos años en la sección de aserradores mecánicos, afecto a dicho Sindicato, siendo repetidas veces despedido de varios talleres por quedarse dormido durante las horas de trabajo, a causa de tanto trase-nochar.

Por esta y otras causas fué dado de baja en la sección a que pertenecía, teniendo entonces un fuerte altercado con uno de sus denunciantes.

A pesar de no pertenecer al Sindicato, continuó frecuentando la secretaría del mismo, de donde tuvo que ser arrojado.

En varias ocasiones comió en el café de la Casa del Pueblo, marchándose la primera sin pagar e intentando hacerlo otras dos, por lo que fué detenido.

FIRMA DE INSTRUCCION PUBLICA

Real decreto reorganizando los servicios mercantiles en las Escuelas de Comercio.

Idem creando una comisión central encargada de promover y aplicar los medios para combatir el analfabetismo.

Idem disponiendo que las escuelas de Alhucemas, Chafarinas y Peñón de Vélez de la Gomera pasen a depender de la dirección general de primera enseñanza.

Idem nombrando rector de la Universidad de Salamanca a don Luis Maldonado.

Idem nombrando jefe de administración de primera clase de la oficina de habilitaciones, estadística e informaciones de este ministerio a don Gabriel del Valle y Rodríguez.

Idem nombrando jefe de administración de segunda clase de la secretaría del ministerio de Instrucción pública a don José Acuña y Pérez de Vargas.

Real decreto concediendo los honores de jefe superior de administración civil al catedrático jubilado y director honorario del Instituto general y técnico de Baleares, don Magín Verdader Calles.

Idem creando en Melilla una escuela de enseñanza general y técnica.

Idem jubilando a don Benito Arroyo y Gil, catedrático honorario de la Universidad de Sevilla.

FIRMA DE MARINA

Señalando el cupo de marinería para el año 1922.

Aprobando el Reglamento provisional para la aplicación de la ley de 14 de julio de 1922 sobre la Caja Central de Crédito Marítimo.

Modificando los artículos séptimo y octavo de los Estatutos de la Caja Central de Crédito Marítimo.

Disponiendo la disolución del regimiento expedicionario de infantería de Marina.

Ascendiendo a capitán de fragata a don Antonio Vázquez.

Idem a capitán de corbeta a don Diego González Hontoria.

Idem a capitán de fragata a don Dámaso Tous y Tous.

Idem a capitán de corbeta a don José Bloin.

Idem a capitán de corbeta a don Servando Muñoz.

Idem a teniente de navío a don Adolfo Contreras.

Propuesta de ascensos a alféreces de fragata a los 38 guardias marinas aprobados en el segundo año.

Idem de ascenso de alféreces de fragata de la escala de reserva auxiliar del cuerpo general, a don Manuel Jera, don Joaquín Barrios y don Ramón Alba.

Proponiendo para el mando del nuevo escuela de aprendices marineros "Galates", a favor del capitán de fragata don Ramón Martínez.

Propuesta de ascenso del teniente médico don Deogracias Molina.

Idem de los contadores de fragata don Fernando Alvarez y don Carlos Martel.

Nombrando alumnos de administración a trece aprobados en las últimas oposiciones.

flanza que no recibía de España desde hace mucho tiempo. Te quiero corresponder con otra. Visita mi campo, recórralo todo, plea y visita lugares misteriosos méritos todavía para los cristianos; aquí tiene guía y escolta; en todas partes te recibirán como a un hijo mío.

Castro, en efecto, se adelantó en los campos inexplorados con resaca y visitó toda la zona donde habita el caudillo moro.

EL REGRESO DE BURQUETE

En principio está acordado que el general Burguete emprenda un regreso a Marruecos el próximo lunes, día 4.

Irá directamente a Tetuán y desde allí se trasladará a Melilla para dar posesión al nuevo comandante general de aquel territorio.

EL GENERAL CAVALCANTI EN GUERRA

Esta mañana estuvo en el ministerio de la Guerra el general Cavalcanti.

¿Querrá ser comandante general de Melilla otra vez?

—No sé; pero yo acepto que el que nombra el Gobierno, me parecerá excelente.

Mañana celebrará una entrevista con el ministro de Estado y probablemente hablará también con el ministro de la Guerra.

Estas entrevistas darán lugar probablemente a un Consejo de ministros.

MANCOMUNITAT

Abans d'ahir, a les sis de la tarda, es va reunir en el Palau de la Generalitat, el Comitè executiu del Laboratori General d'Assaigs i Acondicionament. Dillú, el Comitè ha quedat constituït en la següent forma: President, el conseller d'Hisenda, don Joan Vallés i Pujals; vocals, el representant de la Junta Consultiva, don Felip Vidal de Llobatera; don Josep O. Guanyabens; don Antoni Massó i Casanovas; els directors tècnics, don Esteve Terrades, don Josep Agell, don Jaume Raventós, l'administrador general del Laboratori, don Ramon Rahola i Pou, el interventor general, don Guillem Virgili; i secretari, el director d'Hisenda, don Jacint Vega i March.

A l'esmentada reunió a la qual assistiren també previament citats els consellers d'Instrucció pública i Agricultura, senyora Sol i Mias i el diputat don Manuel Massó i Llorens, vocals de la Junta Consultiva, es tractà de les diverses qüestions que promou la instal·lació de dit Laboratori, havent tret el Comitè la impressió de que donats la maquinària i el material científic amb que compta el Laboratori i la forma acurada amb que es practica en els assaigs, la intervenció del mateix es farà indispensable en tota transacció mercantil i industrial, essent les entitats de major importància les que s'ofertaran les primeres d'ita intervenció, com ho demostra el que ja ho hagin fet, entra altres, la Junta de l'Exposició de Indústries elèctriques i la Companyia del Metropoli de Barcelona.

El Laboratori que funciona ja normalment en quant a les seves Seccions d'assaigs de materials de construcció i química, funcionarà molt aviat en les demés, com a talafeta, estan a punt de començar les obres d'habilitació de un nou cos d'edifici en l'Universitat Industrial destinat a l'Acondicionament Tèxtil i s'està en tractes amb una important Companyia per tal de comptar amb més amplis i còmodes magatzems per a les llanes i maderes d'altres espècies.

RELIGIOSES

Avui, Nostra Dona de la Consolació; Sant Antoni, màrtir.

Quaranta hores: Avui, a l'església de Sant Antoni Abat de Pares Escolapis. Hores d'exposició: De les nou del matí a les set de la tarda.

La missa d'avui, Sant Esteve, confessor, color blanc.

Cort de Maria: Nostra Dona dels Angels, a la seva església.

Vetlles en aufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, a la capella, Escorial, 155 (Gràcia). Torn de la Commemoració dels Fideles Difunts.

Notes varies

RR. Escolapis del carrer d'Aragó. — Primer diumenge de setembre, a dos quarts de vuit la guàrdia d'honor tindrà la seva Comunió general amb plaça preparatòria pel reverend P. Sagú, missioner de la Immaculat Cort de Maria. Se suplica l'assistència amb medalla.

S'ha publicat el número del Butlletí Oficial Eclesiàstic corresponent al dijous passat, amb el següent sumari:

I. Felicitació a S. E. con motivo de la festa onomàstica. — II. Constitució Apostòlica declarant a San Ignacio Patró de los Ejercicios espirituales. — III. Prohibición de dos libros del señor marqués de Villavieja de Asturias. — W. Primer Congreso español de la Unión misionaria del clero. — V. Edictos del Tribunal eclesiástico. — VI. Donativos a favor de los rusos indigentes. — VII. Bibliografía. — VIII. Necrología.

La vaga de Correus

AHIR AL MATI

Durant tot el matí va continuar treballant a la Central de Correus el personal de policia i del Govern Civil que va prestar servei durant la vaga dels funcionaris d'aquell Cos.

En front a les finestres on s'hi rebien certificats per a Espanya i l'estranger hi hagué tot el matí llargues cues.

A les demés dependències de la Central va treballar-se en la mateixa forma que en dies anteriors.

A LA TARDA -- ELS FUNCIONARIS ADMENIS PREHEN POSSESSIO DELS SEUS CARREROS

Ahí a la tarda, els 136 funcionaris que figuraven a la llista dels admesos, que ahir va fer-se pública, han pres possessió dels seus carrers davant del nou administrador principal, senyor Pérez Cossio.

El matí aquest senyor va entregar-los hi els nomenaments, que estaven signats pel ministre de la Governació senyor Pini.

Al darrer dels nomenaments hi signa el empleat de Correus, comproment-se a observar els articles de la constitució, que es refereixen a la inviolabilitat de la correspondència, a guardar el secret professional i a no pertanyer a altres associacions que les segones en la llei de funcionaris del any 1918.

El senyor Pérez Cossio, al donar possessió dels carrers als empleats, va pronunciar un discurs.

UN TELEGRAMA

L'Unió d'Agències d'Annúncis de Barcelona ha cursat el següent telegrama: "Ministro Gobernación.—Madrid.

Unión Agencias Anuncios. " alarmada noticias no van distribuirse periódicos estraneros, suplicas inmediata reparo por que los periódicos detenidos Correos, en lacción graves perjuicios. Presidencia. Madrid. Fin.

LA PAZ

La decisión negativa de la Comisión de Reparaciones

París, 1. — La Comisión de Reparaciones ha aprobado por unanimidad una moción en la que declara que no cree deber ceder moratoria alguna, ni cree oportuno momentáneamente pronunciarse acerca de las proposiciones alemanas respecto a las entregas de carbón y madera.

Además, la Comisión se abstiene de estatuir en ningún sentido respecto a la petición de moratoria en consideración a que el Reich ha perdido todo crédito exterior e interior y a que continúa la depreciación del marco. —Havas.

París, 1. — En la votación de ayer de la Comisión de Reparaciones, se han presentado tres proposiciones: La francesa, ya conocida, consistente en reponer toda moratoria sin garantías positivas, garantías que debían ser las minas fiscales del Ruhr y los bosques de dominio del Estado alemán; la proposición británica, que consistía en conceder una moratoria con ejecución rigurosa de las garantías del control financiero impuestas anteriormente a Alemania y reemplazables eventualmente; y una proposición de la delegación belga consistente en el aplazamiento de los pagos inmediatos que serían reglamentados por letras a seis meses firmadas por Bancos reconocidos por Bélgica.

Esta última proposición fue la que triunfó. Es una solución provisional que constituye una moratoria de hecho y que dará tiempo a los Gobiernos aliados para resolver en su conjunto el problema de las reparaciones y el de las deudas interaliadas. —Radio.

París, 1. — En los círculos políticos franceses ha causado satisfacción las resoluciones tomadas por la Comisión de Reparaciones, al menos en los puntos esenciales de la tesis de M. Poincaré. Bajo la reserva de ciertas modalidades en el pago, Alemania deberá efectuar todos los pagos y entregas previstos, y en el caso de que substraiga a algunos de sus deberes, la Comisión se verá obligada a hacer constar esta falta voluntaria y autorizar las sanciones establecidas. —Havas.

DICE M. DUBOIS

París, 1. — El presidente de la Comisión de Reparaciones, señor Dubois, ha manifestado a los periodistas que fue el delegado belga, especialmente interesado en los pagos de 1922, el que propuso las modalidades para el pago mediante bases dotadas de garantías subvencionales.

Insistió en precisar, al tratar de los pagos en efectivo, que Bélgica usaría los bonos, que podría descontarlos a Alemania rebusase las garantías que se le exigen, por otros medios y la Comisión de Reparaciones haría constar el incumplimiento de la solución por parte de Alemania.

La proposición belga se encamina, sobre todo, a atenuar las dificultades actuales, al objeto de poder estudiar pronto y con calma una reglamentación general para las reparaciones y las deudas interaliadas. —Havas.

París, 1. — La Prensa se ocupa favorablemente de la decisión de la Comisión de Reparaciones, que, aunque no es absoluta, conforme con lo que se esperaba, da, sin embargo, satisfacción a la tesis francesa, en sus dos puntos de vista capitales, a saber: Primero, por lo que se refiere a la negativa de concesión de moratoria y el punto de derecho perfectamente determinado, que abre camino a la comprobación de las faltas voluntarias, por parte de Alemania, en el cumplimiento de las obligaciones derivadas de los compromisos que tiene contraídos dicha nación, así como lo relativo a la aplicación de sanciones; y segundo, las nuevas garantías exigidas al Reich.

Los periódicos hacen observar que la reiterada firmeza de que dio pruebas el Gobierno francés no ha sido estéril ni ha resultado inútil, y estiman que esta decisión de la Comisión de Reparaciones, a la vez que evita entre los aliados el peligro de una grave escisión, allana el camino para la solución general del problema de las reparaciones y demuestra además a Alemania que su intransigencia y su carencia de buena voluntad han conllevado contra ella las voluntades, como lo demuestra esta determinación de la Comisión de Reparaciones, en la que puede verse que los de los aliados, por lo menos, han llegado al límite de su paciencia y que están dispuestas a hacer a Alemania objeto de unánimes y graves sanciones, si no lleva a cabo cuanto constituye la base de los compromisos contraídos al firmar el Tratado de Versalles. —Havas.

LA DELEGACION ALEMANA EN LA S. DE N.

Londres, 1. — La señora Coombe Tennant ha sido nombrada delegada británica en la asamblea de la Sociedad de las Naciones que se abrirá en Ginebra el lunes próximo. Los otros delegados británicos son Mr. Fisher, ministro de Instrucción pública; lord Robert Cecil, miembro del Parlamento; y el coronel John Ward, miembro del Parlamento.

El nombramiento de la señora Coombe obedece al deseo formulado en enero último por la Unión de la Sociedad de las Naciones. La señora Coombe es candidata de la coalición en el distrito de Forest of Dean. Se le supone un magisterio inglés. Mr. Charles Coombe Tennant. —Radio.

AMERICA

Colisión en el mar. Dos buques chocan y se hunde uno de ellos

Otras embarcaciones con averías — Víctimas

Buenos Aires, 1. — Al salir del puerto, el buque "American Legion" y llevando ya una regular velocidad, ha chocado al transporte argentino "Azopardo", ocasionando tales destrozos que no ha tardado en hundirse.

Al producirse el choque ambos buques han retrocedido dando contra unos veleros anclados en el muelle Patagonia, a los cuales han causado averías de consideración. Son estos veleros: "Patria", "Pampa", "Patagonia" y "Gaviota".

Se habido varias víctimas. —Agencia Americana.

MÉJICO

UN DIPUTADO ASASINADO EN PLENA CÁMARA -- LA REBELION DEL GENERAL MURGUIA

Méjico, 1. — Un diputado cooperacionista ha sido asesinado en los corredores de la Cámara. Se acusa del crimen al diputado Martín Barragán. —Havas.

Méjico, 1. — El Gobierno ha publicado una nota acerca de los sucesos desarrollados últimamente en Tampico, en la cual se dice que las informaciones publicadas estos días en los periódicos han exagerado considerablemente la proporción de aquellos.

La nota confirma la insubordinación del general Murguía a la cabeza de algunas tropas, pero ni éstas son todas las que comúnmente están bajo el mando de Murguía, ni han intentado entrar en Tampico por ser empresa muy superior a sus fuerzas.

De todos modos el Gobierno ha adoptado toda clase de medidas para evitar la repetición de tales hechos. —Agencia Americana.

EL ACCIDENTE DEL PUERTO DEL PLATA

Buenos Aires, 1. — El paquebot "American Legion", que se dirigía a Río Janeiro y New York, en el momento de salir del puerto chocó con varios buques de guerra, pasando por bajo al transporte "Azopardo", el cual se hundió rápidamente, y causando grandes averías a los cruceros "Patagonia", "Patria", "Pampa" y "Gaviota".

El muelle sufrió también grandes destrozos, resultando heridos un oficial y muchos marineros. —Havas.

PARAGUAY

SE SUSPENDEN LAS HOSTILIDADES

Asunción, 1. — En expectativa de las deliberaciones de los comisarios del Gobierno con el coronel Cherife, se han suspendido las hostilidades en todos los frentes.

Existe la confianza de que se dará por terminada la guerra civil. — Agencia Americana.

LOS SUPERVIVIENTES DEL "ITATA"

Londres, 1. — Según despachos recibidos de Santiago de Chile, han desembarcado en Valparaíso nuevos naufragos del vapor "Itata". Hasta ahora ascienden a 23 el número de supervivientes del naufragio. —Havas.

AUSTRIA

Se están negociando en Roma las modalidades de un préstamo

Roma, 1. — Ayer, por la tarde, se reunieron en la Dirección General del Tesoro el director general y un señor llamado Schuller, con el fin de fijar las modalidades de entrega de los 70 millones ofrecidos a Austria para la creación de un nuevo Banco y ponerse de acuerdo acerca del reparto de envíos sucesivos de dicha cantidad. —Havas.

LA S. DE N. Y EL PROBLEMA AUSTRIACO

Ginebra, 1. — El Consejo de la Sociedad de las Naciones se ha ocupado del problema austriaco, oyendo a los delegados de Austria que llegaron ayer a Ginebra con este objeto. —Radio.

LA PEQUEÑA ENTENTE Y LA PETICION DE HUNGRIA

Praga, 1. — En la reunión de los representantes de la Pequeña Entente se ha examinado la petición de Hungría para entrar en la Sociedad de las Naciones.

Los delegados acordaron no oponerse a dicha petición siempre que Hungría se comprometiera a no permitir que ocupase de nuevo el trono ningún miembro de la familia de los Habsburgos. —Radio.

LOS REPRESENTANTES DE UN UNO DELEGACIONES TIER TOMADAS DE OCHO Y NOVENA

Roma, 1. — El vapor "William", de nacionalidad peruana, ha llegado a Torre Annunziata con una gran cantidad de opio y morfina, procedido a bordo. La policía, que ha operado por sorpresa, ha confiscado los paquetes de opio y morfina, de un valor de más de dos millones de liras. —Radio.

ORIENTE

Afium Karahissar ha sido destruido por el bombardeo

Londres, 1. — Telegrafían de Erevan (Anatolia), que el bombardeo de San Artillería griega y turca ha sido tan intenso y ha causado tales estragos en el sector de Afium Karahissar, que la población es un montón de ruinas. —Havas.

UN INTENTO GRIEGO FRACASADO

Angora, 1. — Los griegos han intentado un ataque para alcanzar el río Meandro, siendo rechazados.

Se nota ferocidad en la actividad de la artillería turca. —Havas.

LAS RELACIONES TURCO RUSAS SE EMPEÑAN

París, 1. — Telegrafían desde Moscú, diciendo que las relaciones entre los soviets y el Gobierno nacionalista turco han entrado en una fase difícil.

Paros que los soviets reprochan a los turcos el haber prestado ayuda a Enver Bajá y sus partidarios.

No obstante, no es este precisamente el motivo mayor de las disensiones entre una y otra parte, sino el disgusto proveniente del asesinato de Djemal Bajá.

Los soviets, acusan de haber cometido este crimen a varios miembros de un partido americano antisovieta y no parecen dispuestos a entregar a los complicados a la justicia turca, a pesar de las reclamaciones de la policía de Angora. —Havas.

NOTICIAS DE ORIGEN GRIEGO

Atenas, 1. — Las noticias que se reciben del frente confirman la opinión griega de que los turcos no intentan realizar una ofensiva.

Al Norte de Eskişehir los turcos reanuncian violentos ataques que fueron rechazados. Las tentativas de penetración para destruir la vía férrea fracasaron por completo. —Radio.

EXPLOSION DE UNA GRANADA EN LA VIA DEL METROPOLITANO DE PARIS

París, 1. — Un empleado del Metropolitano que recorría anocheciendo la línea número cinco, descubrió en medio de la vía, entre las estaciones de Oberkampf y République una granada de 37 milímetros. Al recogerla ésta hizo explosión, quedando muerto en el acto dicho empleado, apellidado Fournier. La policía practica gestiones para aclarar los detalles del atentado. —Radio.

UNA EXPLOSION MUERTOS Y HERIDOS

Nancy, 1. — En una fundición de acero de Dieulouard, una explosión ha muerto a tres obreros, entre ellos un español cuyo estado civil es ignora. Varios obreros han resultado heridos. —Havas.

OTRA EXPLOSION 9 MUERTOS Y 17 HERIDOS

Cumberland, 1. — Se ha producido una gran explosión en Vancouver, de la cual han resultado 9 muertos y 17 heridos. —Havas.

LA NUEVA CONSTITUCION DE PALESTINA

Londres, 1. — Hoy ha sido promulgada la nueva Constitución de Palestina. —Havas.

CONSEJO EN EL ELISEO -- LA CONTESTACION A LA NOTA DE BALFOUR

París, 1. — En el Consejo de ministros celebrado hoy, el presidente señor Poincaré expuso ante sus compañeros el estado actual de las distintas cuestiones relativas a la política extranjera. Como la comisión de Reparaciones no ha concedido a Alemania la moratoria que ésta ha solicitado, al Consejo de ministros estimó que, por el momento, no había que tomar acta de esa decisión.

Respecto de los próximos pagos a Bélgica, que en virtud de sus derechos debe percibir la totalidad de ellos con prioridad, habiendo no sólo aceptado, sino propuesto las modalidades por la comisión de Reparaciones, el Consejo de ministros acordó que había lugar a reservar su libertad de acción hasta que sean puestas en obra las condiciones previas.

El Consejo de ministros, fiel a la idea que el señor Poincaré sostuvo en la Conferencia de Londres, decidió también insistir en que se reúna en aquella capital lo antes posible una Conferencia, a la cual serán convocados todos los aliados, para estudiar en conjunto la cuestión de las deudas interaliadas y la cuestión de las Reparaciones.

Por último, el Consejo de ministros aprobó el texto de la contestación a la nota del señor Balfour, relativa a las deudas interaliadas. —Havas.

París, 1. — Esta noche ha sido facilitado el texto redactado por el Consejo de ministros de la respuesta al Gobierno inglés.

El Gobierno inglés está convenido de que la cuestión de las reparaciones y de las deudas interaliadas deben ser tratadas conjuntamente. Hace luego resaltar el carácter de las deudas interaliadas contraídas para un fin común que ha sido conseguido.

Las reparaciones son deudas de Alemania y esta es la primera vez en la historia en que las deudas contraídas por el enemigo fueron condenadas. —Havas.

ECONOMIA

Vida por furt

Ahí a furtar una máquina de escribir, propiedad de Luis Frey, valorada en 750 pesettes, va comparecer ahir davant del tribunal, Enric Balthes Font. El fet ocorregué a la Ronda de Sant Pere i la màquina estava dintre d'un carro. Al ésser detingut, va donar un nom diferent del seu.

El fiscal li ha demanat 1 any, 6 mesos, 21 dies, de prescrió correccional pel furt, i dos mesos d'arrest i penyora de 125 pesettes, per l'ús de nom suposat i el precomat va conformar-s'hi.

Suspensió

Per no compareixer l'advocat defensor, va ésser suspesa l'altra vista que hi havia assenyalada per lesions, contra Agnès Vilallonga Salinas.

PELE JUTJAT

Falsificació d'un xec

A instàncies del calxer del Banc Espanyol del Riu de la Plata, va ésser detingut un ballot nomenat Guilem Coll Iglesias, que va pretendre cobrar en dit banc un xec fals, per valor de 7.432 pesettes, extés a nom de Eduard Wahl i firmat per poders amb una firma il·legible.

El ballot va declarar al jutjat que el xec li havia donat a la Gran Via Layetana un subjecte que li va dir que l'acompanyés fins al Banc i al ésser a la porta li va prometre que s'entrava a cobrar, li donaria una propina.

Furt de carters

Andreu Andreu Asénolo ha denunciat que de la butxaca interior de l'americana li havien furtat la cartera amb 450 pesettes en bitllets.

Tot un home

Ha ingressat a la presó Marià Martí's Gervero, que en la seva passada militància va entrar a una taberna de la Riera de Majoria, i no content amb no pagar el gasol que ell i dos companys havien fet, va trencar vasos i ampolles i ferir amb una navaja al taberner Josep Rodríguez Garcia, el braç esquerre.

Jocs Florals de Santa Perpetua de Moguda

VEREDICTE

I.—Flor natural, número 102, "L'adventement de l'any". L.: "Quin avarany". Accèssit número 126, "Veig florir els ranjors". L.: "Dolces visions".

II.—Premi de l'Excm. marquès de Comillas, número 119, "L'Església Catòlica davant la qüestió social". Lema: Nous comentaris a la enciclica "Rerum novarum".

III.—Premi de l'Excm. marquès de Caldes de Mambuy. Es parteix entre les composicions número 115, "Oda a la tramontana", lema "Salut, noble Empordà"... i número 101, "L'amorosa pluja".

IV.—Premi dels tres diputats nacionalistes del districte de Sabadell-Terrassa, número 100, "La balada de tot l'any". Lema: "Catalunya".

V.—Premi del Rvmt. senyor rector. Es parteix entre el número 27, "Flors d'agonia", lema "Fides", i número 21, "El vianant".

VI.—Premi del senyor Soldevila, número 69, "Sis cançons".

VII.—Premi de N'Enric Vidal, número 2, "Un bergant empordanès". Lema: "Conte".

VIII.—Premi d'En J. Cirera i Bellà, número 139, "Penjorellu saborosa". IX.—Premi ofert per un aimant de les Ilotes, número 94, "Llantonja de Fe".

X.—Premi d'En Josep Vila, número 105, "Cançó de la fira". L.: "La stelle sul mondo".

XI.—Premi d'En Feliuà Martínez, número 29, "Sanahuja, el vell capità i el vent". Lema: "Mar i cel".

XII.—Premi d'En F. Rovira Vallhonrat. No s'atorga.

XIII.—Premi d'En Josep Martí i Ribera, número 9, "Dua contes".

XIV.—Premi de N'Enric Panadès. Es parteix entre el número 71, "L'idiell en plena nit", lema: "Pàtria", i número 124, "Ma casa patral", lema, "Del camp".

XV.—Premi d'En Modest Font, número 70, "Crepuscles pirinencs".

XVI.—Premi d'En Leopold Sagnier, número 26, "Poemes".

Barcelona, 28 d'agost de 1922. — Jutjat qualificador: Josep Lleonart; president, Mn. Quintí Mallofré; vicepresidente, Joan Longueras, Marià Maenat, J. M. Rovira Artigas, Josep M. Jordi, secretari.

El repartiment de premis tindrà lloc el propi-vinent diumenge, dia 3, a dos quarts de quatre de la tarda, a l'hostatge del Patronat Social.

Es precs per a recollir el premi la presència de l'autor o en causa justificada per no assistir a la festa, la delegació de persona autoritzada, en tot cas s'entén que renúncia al premi.

Surt un tren a tres quarts de dues de la tarda, de l'estació del Nord, havent de trasbordar a Mollet.

CONFERENCIA

Avui, a dos quarts de dotze del matí, a la sala de conferències de l'Escola Industrial, de Barcelona, don Josep Agell i Agell, per a clausurar l'exposició escolar, donarà una conferència sobre el resultat del curs en l'Escola d'Indústries Químiques.

La conferència és força interessant, donada la importància que ocupa la tasca de dita Escola en el desenvolupament de les indústries químiques catalanes i la indústria de la nostra zona.

Tren assaltat a l'estació del Poble Nou

UNA COLLA DE CLANES
MONTA EN TREN DE TREN
MALLADORS I NOBA LA CAI
XA DELS JORNALS, RESUL
TANT DOS MORTS I DOS SE
RITS

Ahí, a dos quarts de vuit del matí, sortí de l'estació de França un tren format de quatre unitats i la màquina, conduïda pel treballador del dipòsit de màquines i una altra que contenia cent cinquanta mil pessetes destinades a pagar el personal. En arribar al convoi al Poble Nou i canviar de línia per tornar endarrera i entrar al dipòsit de màquines, es deturà un moment, i aleshores tres subjectes que anaven barrejats amb els obrers en un dels vagons varen obligar-los a baixar, amenaçant-los amb revòlvers.

Simultàniament, tres o quatre homes s'acostaren al tren engegant una violència de trets, dispersant-se els obrers que anaven en el tren, fugint en totes direccions.

En quedar aïllats del tren, els subjectes que anaven en el vagó s'apoderaren de la caixa que contenia les cent cinquanta mil pessetes i la donaren als subjectes que havien engegat els trets de baix estant i es posaren a córrer, mentre dos dels assaltants es posaven al costat del guàrdia vica Francesc Boudon i d'un guàrdia de consums del fletat pròxim per evitar que impedissin el robatori.

El maquinista del convoi en hauria sentit el que passava, sense saber del tot quin era el motiu del pànic que motivava l'escampadissa del personal, tot i insistir en el senyal d'alarma del tren, i molts dels treballadors que s'havien refugiat al dipòsit de màquines també oïdren auxí.

Degut als sorolls dels trets, els talls i grills d'auxili, el caporal d'artilleria Alfonso González i dos soldats del Camp de la Bota; sortiren, perseguint als assaltants, els quals no s'aturaren a les intimitats de l'urna perseguidors. En vista d'això, els soldats tiraren contra els furtius, matant-ne un.

Els companys del mort, aleshores, abandonaren la caixa, però en veure que els soldats no continuaven perseguint-los ni tirant, recularen i agafaren altra vegada la caixa que havien abandonat, portant-la a un automòbil que des d'una estona abans d'arribar el tren estava aturat a la carretera de Mataró i enfiliant-s'hi fugiren a tota marxa en direcció a Barcelona.

Passat el primer moment d'estupor, els obrers reaccionaren i alguns d'ells ampararen a cops de pedra els lladres que fugien, els quals s'hi giraren a trets, matant a l'obra Marian Montero, domiciliat al carrer de l'Oliva, número 6, que era mossos de l'agència Anella, que era la encarregada del transport de la caixa amb els cabells. El mort presentava una ferida al coll, sense ferida de sortida.

També resultaren ferits l'auxiliar del dipòsit de màquines Josep Olivé, de 26 anys, domiciliat al carrer del Taulat, número 42, amb una ferida lleu a la cama; i Isidre Sánchez, de 20 anys, domiciliat al carrer del Bruch, porteria, que es produí una rascada a la cama. Aquest també és auxiliar del dipòsit de màquines.

El mort pels trets dels soldats, que era un dels de la colla d'assaltants, no es va poder identificar-lo. Anava afeïtat, amb vestit de mecànic i semblava tenir una vintiquatre anys. No se li trobà cap document. A la roba interior hi havia marcadament les inicials B. O. A terra es trobà una pistola Star i un canyó amb cinc carregadors, que se suposava era del mort.

DETENCIÓ DEL XOFER. — PREPARATIUS DEL FET

Tant bon punt com es donà notícia del fet al jutjat de guàrdia, que era el del districte de la Barceloneta, secretaria del senyor Pasó, es dirigí al lloc del fet, instruint activament les primeres diligències.

La policia es movilitzà immediatament per descobrir i capturar els autors de tan audaç robatori. Va detenir al xofer que guiava l'auto, que era un taxi de lloguer segons les referències, el qual presentava diverses senyals de bel·la i està tacat de sang a la banda de darrere.

Per una versió que varem poder recollir, aquest automòbil el varen llogar ahir a les 7 del matí, quan es dirigia a la parada de la Plaça d'Urquiza, dos joves vestits de mecànics, dient al xofer que es dirigís carrer de Pere IV amunt, fins arribar a vora l'estació del Poble Nou, ordenant-li que s'aturés a aquell indret. Aleshores baixà un dels dos ocupants i l'altre, amenaçant-lo amb una pistola, l'obligà a restar al volant, amenant per empendre la marxa. Aquest automòbil algú ha assegurat que abans d'ahir ja estava pels volts del dipòsit, cosa que tot i cridar l'atenció, no havia inspirat sospites a ningú.

També s'assegurava que en fugir un dels ocupants de l'automòbil anava ferit, cosa que explica les taques de sang que s'hi observen i el rastre de sang que hi havia en el lloc on havia estat esperant que es cometés el fet.

EL TREN ASSALTAT

El tren assaltat, sortí cada dia a dos quarts de vuit, de l'estació de França, conduït els obrers que treballen als tallers del Poble Nou. Ahir, per ser primer de mes, hi anava el pagador de la companyia, el qual havia de pagar als obrers i als empleats. Generalment, aquest funcionari de la Companyia viatja en un cotxe especial que té grans condicions de seguretat, però no l'utilitzà mai quan ha d'aturar-se al Poble Nou, per ser un trajecte tan curt i que la via no passa per despatxat.

INFORMACIÓ DE ESPORTS

El gran campament d'Europa. Els esportistes estrangers de Barcelona hi ha veritable entusiasme pels actes que tindran lloc en la nostra ciutat durant els dies 6, 7, 8, 9 i 10 amb motiu de la celebració d'aquest campionat. Entre els actes oficials que figuren en el programa se'n preparen d'altres, particularment organitzats pels comitès dels remers de les diferents nacions que componen la F.I.S.A.

Avui arribà part de l'equip representatiu de Bèlgica, i immediatament s'organitzà una exhibició de canotatge aigua viva, demostrant la superioritat del rem enropen en 1922. Entre els nostres remers i aficionats hi ha un viu interès en conèixer d'aprop la forma dels remers belgues, tota vegada que hom recorda que Bèlgica priva bon nombre d'anys en el rem continental.

NATACIÓ

El gran festival internacional. Entre els actes esportius a celebrar, per ésser els més pròxims, són el tema preferit de totes les converses, prova de l'entusiasme que han despertat les grans reunions internacionals de natació que tindran lloc en l'esplèndida Piscina del C. N. B. demà, diumenge, per la tarda i el dimarts a la nit.

El programa a disputar entre belgues i catalans és el següent:
Dia 6: a dos quarts de vuit de la tarda
Primer.—Cursa infantil, 33 metres.
Segon.—Cursa de 100 metres, lliure.
Tercer.—Cursa de 10 minuts per equips de 3 nedadors.
Quart.—Cursa de 200 metres, braça.
Quint.—Cursa de 250 metres, relleus.
Sisè.—Salta de palanca i trampolí.
Setè.—Partit de water-polo.

Dia 7: a les deu nit
Primer.—Cursa de nòclits.
Segon.—Cursa de 400 metres lliure.
Tercer.—Demonstracions d'estils un i dos personals.
Quart.—Cursa relleus per estils.
Cinquè.—Cursa 100 metres, handicap.
Sisè.—Salta de palanca i trampolí.
Setè.—Partit de water-polo.

FUTBOL

El jugador inscrit en vari Clubs. Hom diu que el Comitè Directiu de la Regional ha comunicat als Clubs en què n'hi hagin figurat algun jugador que hagi firmat dues o més demandes de llicències, que d'acord amb les disposicions de la Federació Espanyola, queden inhabilitats per tres mesos, a contar des d'ahir.

Dimarts vinent, podran possessió de llurs carreres els el·legits del nou Comitè Regional.

AUTOMOBILISME

El Trofeu Armengol. Han començat a Tarragona els treballs de construcció del nou traçat que es dona al circuit per a evitar al pas dels corredors per l'interior de la ciutat; aquest nou traçat juntarà la carretera de Castelló amb la del Pont d'Armentera, quedant de fet, suprimits tres viatges.

L'emplaçament de les tribunes serà totalment distint al de l'any passat, reservant-se davant d'elles una franja de sis metres d'amplada per on podrà transitar el públic durant la cursa i sense arribar a la mateixa carretera.

OCLISME

En el Velòdrom de Sans. Aquesta nit, puntualment a les deu, donaran començament a la cursa de velocitat que ha organitzat l'infadigable Unió Esportiva de Sans i per a la qual estan inscrits:

Françes Tresserras, Manuel Alegre, Joan Solanas, Manuel Cabrera, Julià Gómez, Ramon Vergara, Rafael Noguera, Julià Espanyol, Pere Escrich, Francesc Sanjaume.

El sorteig se verificarà un part d'hora abans de donar-se la sortida.

El nombre de sèries que es correran serà de dotze i una final sempre de 10 voltes, a menys que s'inscriguin més d'onze corredors, en quin cas se farien 15 sèries i una final.

Promet ésser apassionant el xoc Solanas, Tresserras i Alegre, sense que això vulgui dir que les altres sèries hagin d'ésser de menys interès.

La cursa de sis hores

Per a la qual ha de fer-se en el mateix Velòdrom de Sans figuren inscrits fins ara els següents equips:

Josep M. Sans (de Reus) — Espanol, Bover-Escrich, Alegre-Carrera, Tresserras-Tous.

Així mateix semblen indubtables les inscripcions d'En Solanas i Salvador Armengol.

Començarà puntualment a les tres de la tarda, corrent-se un sprints, cada mitja hora.

Promet aquesta cursa ésser un nou èxit dels molts que ja copia l'Unió Esportiva de Sans.

Opà Pedaller

Ha quedat tancada l'inscripció d'aquesta cursa, primera que es celebra exclusivament per als corredors "amateurs" nòclits.

A les vuit del matí del diumenge i enfront a l'estatge de l'U. V. E. (Plaça de Tetuan, 36) tindrà lloc la sortida, seguint després Sant Andreu, Coll de Montcada, Sardanyola, Sant Cugat, Rubí, Ripoll, Molins de Rei, Sant Feliu, Espinosa, Pedralbes, fins la fita del quilòmetre 5, on estarà situat el control d'arribada.

Actuaran de jutges de sortida i d'arribada els senyors Bauzá i Vilamonte, de cap de control d'Andrés Fernández i de jutge auxiliar En Joaquim Aguiló, donant de l'Unió Esportiva de Sans.

Del Municipi

El llegat Pere Vila Codina. Un diari local s'ha fet ressó d'una carta que li ha estat tramessa per un llegidor, estranyant que la deixi instituir per don Pere Vila Codina, que importava un milió de pesos s'hagi convertit en 927.000 pessetes.

A l'Alcaldia li interessa ser constar, perquè arribi a coneixement de quants s'interessen per aquest assumpte, que la deixi Pere Vila Codina, d'un milió de pesos, el mateix que tots els altres que s'institueixen en el seu testament, havia de fer-se efectiva, en la seva major part, amb l'import de la venda d'extenses propietats que el donador posseïa a l'Argentina.

En procedir-se a la liquidació de la testamentària, l'any 1917, la gran crisi econòmica que travessava aquell país i especialment la depressió dels terrenys, foren causa que les quantitats llegades tinguessin una sensible minva, i que, per tant, el milió de pesos que corresponia a la ciutat de Barcelona quedés reduït a la suma de 423.559'91 pesos, que, junt amb la depressió de la moneda argentina, les despeses i drets de la testamentària, i aliquidats els honoraris del representant de l'Argentina, quedà la suma de 279.092 pessetes.

INFORMACIÓ DE ESPORTS

El gran campament d'Europa. Els esportistes estrangers de Barcelona hi ha veritable entusiasme pels actes que tindran lloc en la nostra ciutat durant els dies 6, 7, 8, 9 i 10 amb motiu de la celebració d'aquest campionat. Entre els actes oficials que figuren en el programa se'n preparen d'altres, particularment organitzats pels comitès dels remers de les diferents nacions que componen la F.I.S.A.

Avui arribà part de l'equip representatiu de Bèlgica, i immediatament s'organitzà una exhibició de canotatge aigua viva, demostrant la superioritat del rem enropen en 1922. Entre els nostres remers i aficionats hi ha un viu interès en conèixer d'aprop la forma dels remers belgues, tota vegada que hom recorda que Bèlgica priva bon nombre d'anys en el rem continental.

NATACIÓ

El gran festival internacional. Entre els actes esportius a celebrar, per ésser els més pròxims, són el tema preferit de totes les converses, prova de l'entusiasme que han despertat les grans reunions internacionals de natació que tindran lloc en l'esplèndida Piscina del C. N. B. demà, diumenge, per la tarda i el dimarts a la nit.

El programa a disputar entre belgues i catalans és el següent:
Dia 6: a dos quarts de vuit de la tarda
Primer.—Cursa infantil, 33 metres.
Segon.—Cursa de 100 metres, lliure.
Tercer.—Cursa de 10 minuts per equips de 3 nedadors.
Quart.—Cursa de 200 metres, braça.
Quint.—Cursa de 250 metres, relleus.
Sisè.—Salta de palanca i trampolí.
Setè.—Partit de water-polo.

Dia 7: a les deu nit
Primer.—Cursa de nòclits.
Segon.—Cursa de 400 metres lliure.
Tercer.—Demonstracions d'estils un i dos personals.
Quart.—Cursa relleus per estils.
Cinquè.—Cursa 100 metres, handicap.
Sisè.—Salta de palanca i trampolí.
Setè.—Partit de water-polo.

FUTBOL

El jugador inscrit en vari Clubs. Hom diu que el Comitè Directiu de la Regional ha comunicat als Clubs en què n'hi hagin figurat algun jugador que hagi firmat dues o més demandes de llicències, que d'acord amb les disposicions de la Federació Espanyola, queden inhabilitats per tres mesos, a contar des d'ahir.

Dimarts vinent, podran possessió de llurs carreres els el·legits del nou Comitè Regional.

AUTOMOBILISME

El Trofeu Armengol. Han començat a Tarragona els treballs de construcció del nou traçat que es dona al circuit per a evitar al pas dels corredors per l'interior de la ciutat; aquest nou traçat juntarà la carretera de Castelló amb la del Pont d'Armentera, quedant de fet, suprimits tres viatges.

L'emplaçament de les tribunes serà totalment distint al de l'any passat, reservant-se davant d'elles una franja de sis metres d'amplada per on podrà transitar el públic durant la cursa i sense arribar a la mateixa carretera.

OCLISME

En el Velòdrom de Sans. Aquesta nit, puntualment a les deu, donaran començament a la cursa de velocitat que ha organitzat l'infadigable Unió Esportiva de Sans i per a la qual estan inscrits:

Françes Tresserras, Manuel Alegre, Joan Solanas, Manuel Cabrera, Julià Gómez, Ramon Vergara, Rafael Noguera, Julià Espanyol, Pere Escrich, Francesc Sanjaume.

El sorteig se verificarà un part d'hora abans de donar-se la sortida.

El nombre de sèries que es correran serà de dotze i una final sempre de 10 voltes, a menys que s'inscriguin més d'onze corredors, en quin cas se farien 15 sèries i una final.

Promet ésser apassionant el xoc Solanas, Tresserras i Alegre, sense que això vulgui dir que les altres sèries hagin d'ésser de menys interès.

La cursa de sis hores

Per a la qual ha de fer-se en el mateix Velòdrom de Sans figuren inscrits fins ara els següents equips:

Josep M. Sans (de Reus) — Espanol, Bover-Escrich, Alegre-Carrera, Tresserras-Tous.

Així mateix semblen indubtables les inscripcions d'En Solanas i Salvador Armengol.

Començarà puntualment a les tres de la tarda, corrent-se un sprints, cada mitja hora.

Promet aquesta cursa ésser un nou èxit dels molts que ja copia l'Unió Esportiva de Sans.

Opà Pedaller

Ha quedat tancada l'inscripció d'aquesta cursa, primera que es celebra exclusivament per als corredors "amateurs" nòclits.

A les vuit del matí del diumenge i enfront a l'estatge de l'U. V. E. (Plaça de Tetuan, 36) tindrà lloc la sortida, seguint després Sant Andreu, Coll de Montcada, Sardanyola, Sant Cugat, Rubí, Ripoll, Molins de Rei, Sant Feliu, Espinosa, Pedralbes, fins la fita del quilòmetre 5, on estarà situat el control d'arribada.

Actuaran de jutges de sortida i d'arribada els senyors Bauzá i Vilamonte, de cap de control d'Andrés Fernández i de jutge auxiliar En Joaquim Aguiló, donant de l'Unió Esportiva de Sans.

Del Municipi

El llegat Pere Vila Codina. Un diari local s'ha fet ressó d'una carta que li ha estat tramessa per un llegidor, estranyant que la deixi instituir per don Pere Vila Codina, que importava un milió de pesos s'hagi convertit en 927.000 pessetes.

A l'Alcaldia li interessa ser constar, perquè arribi a coneixement de quants s'interessen per aquest assumpte, que la deixi Pere Vila Codina, d'un milió de pesos, el mateix que tots els altres que s'institueixen en el seu testament, havia de fer-se efectiva, en la seva major part, amb l'import de la venda d'extenses propietats que el donador posseïa a l'Argentina.

En procedir-se a la liquidació de la testamentària, l'any 1917, la gran crisi econòmica que travessava aquell país i especialment la depressió dels terrenys, foren causa que les quantitats llegades tinguessin una sensible minva, i que, per tant, el milió de pesos que corresponia a la ciutat de Barcelona quedés reduït a la suma de 423.559'91 pesos, que, junt amb la depressió de la moneda argentina, les despeses i drets de la testamentària, i aliquidats els honoraris del representant de l'Argentina, quedà la suma de 279.092 pessetes.

INFORMACIÓ DE ESPORTS

El gran campament d'Europa. Els esportistes estrangers de Barcelona hi ha veritable entusiasme pels actes que tindran lloc en la nostra ciutat durant els dies 6, 7, 8, 9 i 10 amb motiu de la celebració d'aquest campionat. Entre els actes oficials que figuren en el programa se'n preparen d'altres, particularment organitzats pels comitès dels remers de les diferents nacions que componen la F.I.S.A.

Avui arribà part de l'equip representatiu de Bèlgica, i immediatament s'organitzà una exhibició de canotatge aigua viva, demostrant la superioritat del rem enropen en 1922. Entre els nostres remers i aficionats hi ha un viu interès en conèixer d'aprop la forma dels remers belgues, tota vegada que hom recorda que Bèlgica priva bon nombre d'anys en el rem continental.

NATACIÓ

El gran festival internacional. Entre els actes esportius a celebrar, per ésser els més pròxims, són el tema preferit de totes les converses, prova de l'entusiasme que han despertat les grans reunions internacionals de natació que tindran lloc en l'esplèndida Piscina del C. N. B. demà, diumenge, per la tarda i el dimarts a la nit.

El programa a disputar entre belgues i catalans és el següent:
Dia 6: a dos quarts de vuit de la tarda
Primer.—Cursa infantil, 33 metres.
Segon.—Cursa de 100 metres, lliure.
Tercer.—Cursa de 10 minuts per equips de 3 nedadors.
Quart.—Cursa de 200 metres, braça.
Quint.—Cursa de 250 metres, relleus.
Sisè.—Salta de palanca i trampolí.
Setè.—Partit de water-polo.

Dia 7: a les deu nit
Primer.—Cursa de nòclits.
Segon.—Cursa de 400 metres lliure.
Tercer.—Demonstracions d'estils un i dos personals.
Quart.—Cursa relleus per estils.
Cinquè.—Cursa 100 metres, handicap.
Sisè.—Salta de palanca i trampolí.
Setè.—Partit de water-polo.

FUTBOL

El jugador inscrit en vari Clubs. Hom diu que el Comitè Directiu de la Regional ha comunicat als Clubs en què n'hi hagin figurat algun jugador que hagi firmat dues o més demandes de llicències, que d'acord amb les disposicions de la Federació Espanyola, queden inhabilitats per tres mesos, a contar des d'ahir.

Dimarts vinent, podran possessió de llurs carreres els el·legits del nou Comitè Regional.

AUTOMOBILISME

El Trofeu Armengol. Han començat a Tarragona els treballs de construcció del nou traçat que es dona al circuit per a evitar al pas dels corredors per l'interior de la ciutat; aquest nou traçat juntarà la carretera de Castelló amb la del Pont d'Armentera, quedant de fet, suprimits tres viatges.

L'emplaçament de les tribunes serà totalment distint al de l'any passat, reservant-se davant d'elles una franja de sis metres d'amplada per on podrà transitar el públic durant la cursa i sense arribar a la mateixa carretera.

OCLISME

En el Velòdrom de Sans. Aquesta nit, puntualment a les deu, donaran començament a la cursa de velocitat que ha organitzat l'infadigable Unió Esportiva de Sans i per a la qual estan inscrits:

Françes Tresserras, Manuel Alegre, Joan Solanas, Manuel Cabrera, Julià Gómez, Ramon Vergara, Rafael Noguera, Julià Espanyol, Pere Escrich, Francesc Sanjaume.

El sorteig se verificarà un part d'hora abans de donar-se la sortida.

El nombre de sèries que es correran serà de dotze i una final sempre de 10 voltes, a menys que s'inscriguin més d'onze corredors, en quin cas se farien 15 sèries i una final.

Promet ésser apassionant el xoc Solanas, Tresserras i Alegre, sense que això vulgui dir que les altres sèries hagin d'ésser de menys interès.

La cursa de sis hores

Per a la qual ha de fer-se en el mateix Velòdrom de Sans figuren inscrits fins ara els següents equips:

Josep M. Sans (de Reus) — Espanol, Bover-Escrich, Alegre-Carrera, Tresserras-Tous.

Així mateix semblen indubtables les inscripcions d'En Solanas i Salvador Armengol.

Començarà puntualment a les tres de la tarda, corrent-se un sprints, cada mitja hora.

Promet aquesta cursa ésser un nou èxit dels molts que ja copia l'Unió Esportiva de Sans.

Opà Pedaller

Ha quedat tancada l'inscripció d'aquesta cursa, primera que es celebra exclusivament per als corredors "amateurs" nòclits.

A les vuit del matí del diumenge i enfront a l'estatge de l'U. V. E. (Plaça de Tetuan, 36) tindrà lloc la sortida, seguint després Sant Andreu, Coll de Montcada, Sardanyola, Sant Cugat, Rubí, Ripoll, Molins de Rei, Sant Feliu, Espinosa, Pedralbes, fins la fita del quilòmetre 5, on estarà situat el control d'arribada.

Actuaran de jutges de sortida i d'arribada els senyors Bauzá i Vilamonte, de cap de control d'Andrés Fernández i de jutge auxiliar En Joaquim Aguiló, donant de l'Unió Esportiva de Sans.

Del Municipi

El llegat Pere Vila Codina. Un diari local s'ha fet ressó d'una carta que li ha estat tramessa per un llegidor, estranyant que la deixi instituir per don Pere Vila Codina, que importava un milió de pesos s'hagi convertit en 927.000 pessetes.

A l'Alcaldia li interessa ser constar, perquè arribi a coneixement de quants s'interessen per aquest assumpte, que la deixi Pere Vila Codina, d'un milió de pesos, el mateix que tots els altres que s'institueixen en el seu testament, havia de fer-se efectiva, en la seva major part, amb l'import de la venda d'extenses propietats que el donador posseïa a l'Argentina.

En procedir-se a la liquidació de la testamentària, l'any 1917, la gran crisi econòmica que travessava aquell país i especialment la depressió dels terrenys, foren causa que les quantitats llegades tinguessin una sensible minva, i que, per tant, el milió de pesos que corresponia a la ciutat de Barcelona quedés reduït a la suma de 423.559'91 pesos, que, junt amb la depressió de la moneda argentina, les despeses i drets de la testamentària, i aliquidats els honoraris del representant de l'Argentina, quedà la suma de 279.092 pessetes.

INFORMACIÓ DE ESPORTS

El gran campament d'Europa. Els esportistes estrangers de Barcelona hi ha veritable entusiasme pels actes que tindran lloc en la nostra ciutat durant els dies 6, 7, 8, 9 i 10 amb motiu de la celebració d'aquest campionat. Entre els actes oficials que figuren en el programa se'n preparen d'altres, particularment organitzats pels comitès dels remers de les diferents nacions que componen la F.I.S.A.

Avui arribà part de l'equip representatiu de Bèlgica, i immediatament s'organitzà una exhibició de canotatge aigua viva, demostrant la superioritat del rem enropen en 1922. Entre els nostres remers i aficionats hi ha un viu interès en conèixer d'aprop la forma dels remers belgues, tota vegada que hom recorda que Bèlgica priva bon nombre d'anys en el rem continental.

NATACIÓ

El gran festival internacional. Entre els actes esportius a celebrar, per ésser els més pròxims, són el tema preferit de totes les converses, prova de l'entusiasme que han despertat les grans reunions internacionals de natació que tindran lloc en l'esplèndida Piscina del C. N. B. demà, diumenge, per la tarda i el dimarts a la nit.

El programa a disputar entre belgues i catalans és el següent:
Dia 6: a dos quarts de vuit de la tarda
Primer.—Cursa infantil, 33 metres.
Segon.—Cursa de 100 metres, lliure.
Tercer.—Cursa de 10 minuts per equips de 3 nedadors.
Quart.—Cursa de 200 metres, braça.
Quint.—Cursa de 250 metres, relleus.
Sisè.—Salta de palanca i trampolí.
Setè.—Partit de water-polo.

Dia 7: a les deu nit
Primer.—Cursa de nòclits.
Segon.—Cursa de 400 metres lliure.
Tercer.—Demonstracions d'estils un i dos personals.
Quart.—Cursa relleus per estils.
Cinquè.—Cursa 100 metres, handicap.
Sisè.—Salta de palanca i trampolí.
Setè.—Partit de water-polo.

FUTBOL

El jugador inscrit en vari Clubs. Hom diu que el Comitè Directiu de la Regional ha comunicat als Clubs en què n'hi hagin figurat algun jugador que hagi firmat dues o més demandes de llicències, que d'acord amb les disposicions de la Federació Espanyola, queden inhabilitats per tres mesos, a contar des d'ahir.

Dimarts vinent, podran possessió de llurs carreres els el·legits del nou Comitè Regional.

AUTOMOBILISME

El Trofeu Armengol. Han començat a Tarragona els treballs de construcció del nou traçat que es dona al circuit per a evitar al pas dels corredors per l'interior de la ciutat; aquest nou traçat juntarà la carretera de Castelló amb la del Pont d'Armentera, quedant de fet, suprimits tres viatges.

L'emplaçament de les tribunes serà totalment distint al de l'any passat, reservant-se davant d'elles una franja de sis metres d'amplada per on podrà transitar el públic durant la cursa i sense arribar a la mateixa carretera.

OCLISME

En el Velòdrom de Sans. Aquesta nit, puntualment a les deu, donaran començament a la cursa de velocitat que ha organitzat l'infadigable Unió Esportiva de Sans i per a la qual estan inscrits:

Françes Tresserras, Manuel Alegre, Joan Solanas, Manuel Cabrera, Julià Gómez, Ramon Vergara, Rafael Noguera, Julià Espanyol, Pere Escrich, Francesc Sanjaume.

El sorteig se verificarà un part d'hora abans de

La rifa espanyola

Llista dels números premiats en el sorteig celebrat a Madrid el 1 de setembre 1922.

Premiat amb 100.000 pessetes
33,431, Bilbao.

Premiat amb 60.000 pessetes
30,427, Barcelona.

Premiat amb 20.000 pessetes
14,738, Barcelona, Cartagena, Bilbao.

Premiats amb 1.500 pessetes
20,562, Madrid, Alcala de Henares, Sevilla, Málaga, Valencia; 16,182, Sevilla, Burgos, Madrid, Barcelona; 32,945, Sevilla; 13,358, Salamanca, Jerez, Seville, Alcala, Madrid; 32,324, Barcelona, Ciudad Real, Madrid; 15,427, Ceuta, Madrid, Valencia; 32,288, Bilbao, Madrid; 23,152, Barcelona, Granada, Oviedo, Pamplona, 34,075, Madrid; 32,191, Barcelona, Dos Hermanas, Madrid, Bilbao; 3,167, Barcelona, Fuentevieja, Garrucha, Madrid; 11,650, Lucena, Burgos, Barcelona, La Lina, Bilbao; 32,627, Palma, Tenerife, La Lina, Barcelona, Córdoba; 33,531, Pamplona, Madrid.

Premiats amb 300 pessetes

9 11 12 21 40 45 50 67 78

99 176 214 233 241 250 272 284 328

363 388 405 408 416 431 484 485 495

512 515 518 529 530 555 597 617 631

651 656 722 742 744 811 835 839 861

866 872 936 950

MIL

029 039 060 079 091 118 121 151 160

211 212 215 269 270 276 341 409 431

471 509 542 567 584 604 612 620 644

654 671 678 683 691 757 758 795 818

824 830 839 851 853 874 900 945 969

971 931

DOS MIL

082 103 104 118 147 192 218 234 281

318 340 363 407 429 430 565 591 593

599 631 649 658 670 696 704 751 839

669 876 919 920 950 953 954

TRES MIL

835 048 055 145 186 233 238 254 316

365 388 397 452 443 454 509 550 571

587 670 737 766 805 862 905 949

QUATRE MIL

011 038 041 042 054 073 104 118 119

122 193 208 232 269 270 271 286 307

318 331 354 420 462 465 471 492 529

623 685 721 727 769 809 871 898 910

933 939 989 993

CINC MIL

009 020 043 048 061 119 142 176 207

241 259 291 292 331 404 413 449 458

459 467 484 531 537 545 556 572 580

592 602 609 615 700 707 728 838 842

867 913 926 950 991

SIS MIL

043 054 083 125 137 138 155 162 177

196 228 239 257 279 313 350 457 475

481 510 544 566 567 575 599 608 606

618 628 632 637 654 663 684 712 735

767 780 801 837 853 879 937 954

SET MIL

041 048 058 066 087 095 106 130 164

269 282 311 314 328 350 390 392 407

429 490 535 548 587 609 649 688 692

698 703 705 732 741 748 752 835 844

879 895 900 913 978 985

VUIT MIL

009 013 034 294 319 393 402 409 578

652 683 689 730 733 811 812 825 866

878 955

NOU MIL

005 017 021 052 133 139 157 218 241

257 299 315 327 336 402 435 449 465

507 532 567 633 651 653 738 771 776

786 800 858 864 886 917 953 993

DEU MIL

020 029 053 054 062 071 089 116 125

134 164 182 188 195 200 215 218 252

310 315 329 355 384 404 410 419 503

515 522 526 539 545 574 589 606 622

640 644 660 669 690 704 768 739 746

762 778 787 841 863 879 899 956 983

989 995 997

ONZE MIL

003 006 009 024 044 049 073 074 075

084 157 209 245 300 402 413 415 449

452 458 482 491 495 629 721 786 810

818 822 863 869 912 924 029 955

DOTZE MIL

014 099 102 161 167 185 192 200 254

270 307 310 354 378 383 427 459 492

521 541 559 562 584 590 595 623 656

644 667 721 754 762 807 828 846 886

909 911 956 957 970

THIRTY MIL

062 074 085 088 138 178 254 271 280

355 370 385 399 417 431 439 448

446 481 486 514 538 575 606 625 633

633 665 687 706 720 745 827 831 833

839 865 956 957 984

QUATRE MIL

015 035 047 123 142 144 167 206 234

270 287 322 331 338 389 441 487 502

514 534 539 568 618 613 623 624 648

646 722 774 805 813 828 889 895 900

932 933 993

QUINZE MIL

005 016 026 046 081 093 103 104 132

144 165 180 197 305 345 408 430 442

452 454 465 508 509 511 517 526 529

589 591 599 663 671 717 751 782 808

829 824 839 916 927

SETZE MIL

100 102 106 108 200 202 212 229 243

255 263 264 267 347 327 370 373 407

469 480 558 549 563 609 622 648 658

714 741 781 768 793 794 823 838 880

923 929 943 960 963 978

DIVUIT MIL

047 053 052 067 088 070 102 122 129

147 161 170 184 206 226 229 242 256

264 295 367 381 400 424 439 459 462

475 503 516 549 553 575 611 627 666

678 749 761 779 786 807 823 834 839

841 906 929 963 969 985 995

DINOU MIL

075 082 084 140 162 167 241 246 305

325 338 410 465 470 518 536 576 586

587 622 625 640 641 647 692 698 712

724 725 738 745 762 769 793 796 854

896

VINT MIL

039 042 055 086 148 160 207 213 215

238 270 287 297 312 340 393 424 440

444 494 500 504 534 571 579 604 624

641 644 665 675 704 716 741 768 773

827 828 834 848 914 923 965

VINT MIL

004 035 052 055 089 199 206 214 292

390 409 461 464 475 490 536 553 559 579

682 698 706 711 722 799 811 820 854

882 895 883 889 906 944 952 966 988 989

VINT MIL

004 047 049 057 094 111 117 175 199

226 279 317 326 340 353 398 510 535

552 567 609 614 639 640 678 795 886

894 915 933 936 978

VINT MIL

107 109 112 149 217 245 346 391 402

421 456 457 468 541 561 630 633 651

684 707 760 771 802 804 812 866 880

902 985

VINT MIL

041 082 096 204 222 270 280 291 333

339 380 384 399 454 469 487 493 516

551 567 575 619 631 653 679 775 807

819 846 905 930 935

VINT MIL

007 027 031 082 053 090 137 152 180

192 202 207 208 250 283 304 319 411

434 438 449 459 466 488 492 505 511

531 535 548 561 567 568 685 700 718

773 788 802 804 809 812 865 883 889

897 904 923 937 941 945 990 994

VINT MIL

010 040 061 063 085 116 127 132 147

165 197 223 251 348 428 429 546 594

610 625 630 714 728 750 765 777 979

982 985 988 994

VINT MIL

005 020 034 048 049 053 058 063 076

080 082 110 158 193 202 314 322 359

401 468 511 533 549 612 640 648 648

649 652 660 689 755 764 792 816 818

868 898 899 931 969 980

VINT MIL

004 032 043 072 082 120 129 169 185

186 342 368 407 442 465 496 497 516

525 529 544 584 592 619 631 643 662

672 682 694 707 743 766 770 780 805

817 863 893 897 913 976 979

VINT MIL

032 060 076 142 145 190 259 329 361

391 415 418 433 446 449 478 496 513

521 522 539 554 576 599 662 747 786

787 817 818 861 875 924 925 963 976

984

VINT MIL

006 027 059 061 091 102 110 116 148

158 186 220 229 246 254 261 262 266

269 332 341 350 385 397 400 405 449

482 494 535 539 542 581 586 652 656

657 659 667 680 707 731 736 756 772

794 814 849 886 908 928 935 967 971

972 974

VINT MIL

021 033 051 155 162 167 189 193 204

253 265 268 332 440 462 471 478 481

518 527 536 545 554 563 572 581 590 600 609 618 627 636 645 654 663 672 681 690 700 709 718 727 736 745 754 763 772 781 790 800 809 818 827 836 845 854 863 872 881 890 900 909 918 927 936 945 954 963 972 981 990 999

VINT MIL

004 005 006 015 025 034 043 052 061 070 079 088 097 106 115 124 133 142 151 160 169 178 187 196 205 214 223 232 241 250 259 268 277 286 295 304 313 322 331 340 349 358 367 376 385 394 403 412 421 430 439 448 457 466 475 484 493 502 511 520 529 538 547 556 565 574 583 592 601 610 619 628 637 646 655 664 673 682 691 700 709 718 727 736 745 754 763 772 781 790 800 809 818 827 836 845 854 863 872 881 890 900 909 918 927 936 945 954 963 972 981 990 999

VINT MIL

010 015 142 206 233 250 269 291 301

330 337 346 355 364 406 433 438 443

488 496 505 514 523 532 541 550 559

723 794 826 856 886 900 975 989

VINT MIL

014 035 047 093 095 143 19

ESPECTACULOS

TEATROS

Teatre Català Romea

Miércoles, 6 de septiembre. Debut del AS de los transformistas el formidable **Leopoldo Frégoli** 1.ª de las 10 únicas funciones que el gran artista

LEOPOLDO FRÉGOLI dará en Barcelona. Se despacha en contaduría para las 10 representaciones.

TEATRO DE NOVEDADES

CIRCO EQUESTRE

Temporada de otoño e invierno 1922-1923. Gran compañía internacional acrobática, equestre, cómica y musical. Director, Mr. Ventura Sennar. Inauguración de la temporada. Debut de la nueva troupe. Hoy, sábado, noche, a las nueve y media en punto entre las notables atracciones figuran miss Lily-Wellton Bros, Trío Karreys, Stander Bros, Royal Freres Ghiloi, Trío Berel-ja, Les Stadiumm, Emil Santler, la 8.ª maravilla del mundo

RASTELLI

Único en su género la famosa troupe Les 4 Maryland y los extraordinarios acrobatas saltadores **TROUPE HIPPODRAM O PERSONAS** Entradas cómicas por los chispantes blows y angustias **COMPOSER TEDY Y EMIL** Kodak - Strip y Tonel. Mañana, domingo, dos grandes funciones, tarde, a las cuatro; noche, a las nueve y media. Lunes, tarde, primera matiné extraordinaria a las cuatro y media en punto, precios especiales, tomando parte toda la troupe. Noche, a las nueve y media. Todos los lunes, Jueves y sábados, matines extraordinarias. Jueves, noche, día de gran moda y debuts. Se despacha en contaduría.

Teatro Cómico

Hoy, sábado, a las cuatro y media? 1.ª, Las dos y media... y sereno; 2.ª, El misterio Campanone, por García Soler; 3.ª, La alegría de la huerta. Butaca con entrada, 1.50; general, 0.50. Noche, a las nueve y media: 1.ª, El monaguillo; 2.ª, En Sevilla está el amor; 3.ª, Éxito permanente y sin igual de la revista **¡QUE ES GRAN BARCELONA!**

Teatro Poliorama

Compañía de comedia Gili, Tudela, Asquerino, Cortés. Hoy, sábado, tarde, a las cinco: Inauguración de los Máximos populares. Butaca plana con entrada, una peseta. El juguete en tres actos de Muñoz Seca **LA BARBA DE CARRILLO** Noche, a las diez: Popular. Butaca plana con entrada, 2 pesetas. La comedia en tres actos de los hermanos Quintero **EL CENICIENTO** Mañana, domingo, tarde, a las tres y media: 1.ª sesión, La barba de Carrillo; a las seis, sesión especial, El ceniciento. Noche, a las diez: Gran moda. 2.ª sesión, El ceniciento y Abuela y niña. Se despacha en contaduría.

ELDORADO

Temporada de variedades

Hoy, sábado, a las cuatro y media. Noche, a las diez: Colosales programas, hermoso conjunto de cine y atracciones. Proyección de interesantes y notables películas. Exitoso de los notables artistas **Las Tio Joannys**. Éxito de la notabilísima artista **Valentine Gassell**, virtuosa del violín. Éxito de la gentilísima bailarina **Maribel**. Gran suceso del simpático y popularísimo excéntrico **Stamper** y el éxito del día en Barcelona de la famosa **Lopadillera La Goya**, en las estupendas proyecciones de su hermoso repertorio. Mañana, domingo, tarde y noche, colosales programas. Triunfo de las variedades.

Teatro Goya

Temporada de cine

Temporada de cine. Tarde, a las cuatro y media, y noche, a las nueve y media. Todos los días el éxito extraordinario de **LA BESTIA NEGRA** por Dorothy Phillips y Priscilla Dean, hermoso drama de la vida de Alaska y **EL CLUB DE LOS OLIVOS**, por Bella Moja

CINES

Diana - Argentina - Excelstor

Hoy, sábado, 5.ª y última episodio de El misterio de las espadas. La vida social, Camino de la desesperación, Los recomendados del doctor La Silla.

Teatros Triunfo y Marina

Hoy, sábado: El misterio de las espadas. 3.ª jornada: A sangre y fuego, Bromitas a la Papa, El justiciero, El martirio de una mujer, 3.ª y 4.ª.

Gran Teatro Condal y Gran Cine Bohemio

Hoy, sábado, magníficos y extraordinarios programas: Los recomendados, Camino de la desesperación, La vida social, y la 3.ª jornada de la interesante serie El misterio de las espadas. Mañana, domingo, de once a una, "Gran matinal". Tarde y noche, hermosos programas.

Monumental y Walkyria

Hoy, sábado: El martirio de una mujer, 3.ª y 4.ª; Remedio eficaz, por Douglas Fairbanks; La estrella de la tribu, El justiciero, Bromitas a la Papa. Mañana, según matinal de once a una. Noche: El martirio de una mujer, 5.ª y 6.ª. Los emigrados, por Giff.

MUSIC-HALLS

Edén Concert

Asalto, 12.—Tarde y noche, sensacionales atractivos. Gran éxito de Paquita Alfonso, célebre y bella estrella. Orquesta Trilgares.

LA BUENA SOMBRA

Ginjol, 3.—Cabaret continuo desde las siete a nueve y media y de doce a cuatro o madrugada.

DEPORTES

Frontón Principal Palace

Hoy noche. Dos escogidos partidos.

FUTBOL

Gran partit per allumage, dia 3

ESPAÑA

BADALONA

Camp de l'Espanya, a les 4 i mitja tarda

Natació

PISCINA DEL C. N. BARCELONA

Excursió de Llevant

GRAN MATCH INTERNACIONALS

BRUSSELS SURMING CLUB

Camp de Belgica

CLUB NATACIÓ BARCELONA

Camp de Catalunya i Espanya

Concurs velocitat, estils, relleus, salts

1 ranyita partits de Water Polo.

Demà, diumenge, 3 setembre, a las quatre i mitja tarda i dimars, dia 5, a les deu nit.

VARIOS

En la cumbre del

TIBIDABO

9.ª verbena de los sábados. Funcionará y transita hasta las dos. Espléndida iluminación en toda la plaza. Funcionarán las sensacionales atracciones

ATALAYA

Ferrocarril aéreo - Museo de Guerra - Proyector eléctrico etc.

A las doce se disparará un magnífico castillo de fuegos artificiales, rematado con una TRACA VALENCIANA. El doble fúncular hará ascensiones continuas mientras la exhiba el número de los concurrentes. Subida y bajada en clase general, 1.50 pesetas; en el lujoso coche de preferencia, 2 pesetas.

Para la Tercera ARMADA

Mañana, domingo, 8 de septiembre, a las cuatro y media.

GRANDIOSA NOVELA de aventuras y misterio ganadora de la Gran Exposición de París 1904

PRESENTACION del joven millonario y aristócrata **ROBERTO QUINET** **ROBERTO OLIVER**

TURO-PARK

PARQUE DE MODA

Concierto por la banda Cazadores de Barcelona a las 12, CASTILLOS DE FUEGOS ARTIFICIALES por la casa Estapé. Café-Restaurant, Cubierto a 7.50 pias, y a la carta. Auto-ómnibus Plaza Cataluña a TURO-PARK. ENTRADA DE PASEO, UNA PESETA

TURO-PARK

PARQUE

Todas las noches CONCIERTO, ATRACCIONES, CAFÉ-RESTAURANT.

Hoy, sábado, LA RONDALLA ARAGONESA DE MONCAVO

Mañana, domingo, La Batalla de los Castillejos

Alquileres

Señoras Para un negocio sumamente sencillo, se desean señoras que disponiendo de un pequeño capital, quieran invertir las horas libres del día, pudiendo asegurar un beneficio algo crecido, teniendo el capital asegurado con escritura ante notario.

Presentarse Pasaje de la Paz, 16 bis, entr. 1.ª, escalera derecha.

Almacén

buenas condiciones, para cualquier industria o comercio. Entrada para camiones y otra para despacho, capacidad, 15 metros fondo por 14 m. ancho. Alquiler mensual, 495 pias. R. Calle Bazar, 41 bajos.

VENTAS

SEÑORAS Para un negocio sumamente sencillo, se desean señoras que disponiendo de un pequeño capital, quieran invertir las horas libres del día, pudiendo asegurar un beneficio algo crecido, teniendo el capital asegurado con escritura ante notario.

Presentarse Pasaje de la Paz, 16 bis, entr. 1.ª, escalera derecha.

CLÍNICA VIAS

Urinarias Especialistas Bros. Guitiérrez y Asociados. Rumbos Llanos 14, 2.ª planta, 6, 1.ª (entre Hospital y San Pablo).

Veteros, Importación, Venta, Reparación. Especialistas en el tratamiento de la curación pronta de las ENTESITIS, NEURITIS, SARCITAS.

Matriz, Plaz. Velázquez, 1.ª planta. Consultas: de 9 a 1 y de 5 a 6 económica para empleados y obreros.

Se desean

para establecer sucursales en las diferentes barriadas de Barcelona de un negocio, ya en marcha, personas con algo de capital y que tengan el domicilio en las citadas: buen sueldo y buen empleo.

Matriz, Plaz. Velázquez, 1.ª planta. Consultas: de 9 a 1 y de 5 a 6 económica para empleados y obreros.

BOCOIS

Muy gratis. Castor reparado 35 pias. Roure 30. Juan Esclapart Mila VINS Villavieja del Penedés.

WOMEN - WOMEN

Exposición y venta. Títulos en el mismo local.

FABRICA de PRODUCTOS CERAMICOS

Azuñes y artículos de construcción

Casimiro Vicens

Despacho: Tullers, 22. Teléfono A. 5.000

Fábrica: Calle Monvent (próximo Travesera Sans)

BARCELONA

LA PUBLICIDAD

edita diariamente un cartell, resum dels assumptes d'actualitat que en publiquen en aquest rotatiu.

Fàbrica de Genres de Punt

DE

Ramón Garriga

Arenys de Mar (Barcelona)

Société Générale

de Banque pour l'Etranger et les Colonies

Sucursal de Barcelona

Plaza de Cataluña, 20

Toda clase de operaciones de Banca y Bolsa

CAJAS DE ALQUILER

VIDUA DE W. GUARRO

Fábrica de papel de tina Fundada en el siglo XVII

Proveedora dels paper segellats de les repúbliques Argentina, Xile i Perú

Paper de fil de totes menes, paper de barba, paper d'ofici, paper per a edicions, paper per a dibuix, paper tela. Cartrolines, cartrolines de colors, cartrolines de fil per a cartes. Targetes. Sobres. Estotxeria, etc.

Granvia Layetana, número 11 **Barcelona**

¿NECESITA USTED COMPRAR MUEBLES?

visite los grandes almacenes

J. LOPEZ

44, Carmen, 44

Dormitorios - Comedores - Precios baratísimos

(frente al Hospital)

Volviendo hacia el barón, le cogió de la mano, obligándole a adelantarse algunos pasos.

—Señoras—continuó—. Todo, como el marqués de Herbaut, pero tengo el honor de presentaros mi segundo compañero, cuya espada desea hoy servir mi causa: el señor barón Marcos de Guendair, noble bretón, llegado esta mañana de su provincia, para alcanzar el favor de cruzar su acero con uno de vosotros.

El joven se inclinó; Bernac de Ornay y Benzeville le devolvieron el saludo. —¡Vamos!—dijo el adversario de La Guiche, tirando su sombrero y desahainando su espada—. ¡Señoras, a vuestras órdenes; cuando gustéis!

De Herbaut dio vivamente un paso hacia Ornay, que se encontraba a la izquierda, pero el barón de Guendair se le adelantó con rapidez.

—Caballero—dijo, a Ornay, desafiándole—, paséis por una de las tres espadas de la corte; los guantes son una lección a un pobre provinciano. El conde de Ornay era un hombre de edad avanzada, alto, robusto y con una gran fuerza física. Su vigor daba un aire de juventud a su colosal estatura. Sus facciones firmes y simétricas con

zándose rápidamente en dirección al Puente Nuevo, llegó allí y, sin detenerse, ganó la orilla opuesta.

Una vez en la otra parte del puente, vio que el bote iba remontando todavía el Sena.

La embarcación se detuvo frente a la calle Empedrada; el conde permaneció en el barco y su compañero saltó a tierra.

El señor de Bernac parecía esperar; pero no aguardó mucho tiempo; pues Ornay, que se había internado en la calle, reapareció casi en seguida con el barón de Benzeville.

Ambos se embarcaron en el bote y en la orilla de babor, pero siguiendo a lo largo la orilla izquierda, atravesó de nuevo el último arco del Puente Nuevo.

Giraud, cuya tarea era entonces fácil, pues él podía ver sin ser visto desde lo alto del ribazo, oculto detrás de la calzada que las inundaciones de los inviernos precedentes habían obligado a los Grandes Agustinos a construir delante de su propiedad y que ocupaba el lugar de los antiguos parapetos, Giraud, decimos, siguió la dirección que tomaba el bote.

Esto, debió la torre de Nesle; Giraud atravesó la puerta del mismo nombre.

El bote pareció navegar hacia Chate

Entró, volviendo luego a salir en compañía del conde.

Esa vez Giraud no pudo engañarse: era de día y el señor de Bernac tenía el rostro descubierta.

Sea que Giraud no hubiese velado bien, sea que el palacio de Bernac tuviese una entrada secreta ignorada del espía, el conde, como se ve, había debido volver a su casa, puesto que salía de ella a esta hora.

Los dos hidalgos habían llegado a la orilla del río, en donde parecía esperarles un bote aparejado.

Giraud los siguió a lo lejos, ocultándose cuidadosamente para no ser visto.

El barco en que los señores de Bernac y de Ornay habían entrado, pareció primero querer atravesar el Sena en línea recta.

El arquero, contrariado, dejó deslizar entre sus labios una exclamación de rabia; creyendo que el conde iba a escapar a su vigilancia; pero, llegada a la altura de la segunda mitad del Puente Nuevo, la barca tomó el río navegando evidentemente para doblar el último arco.

Un grito de alegría sucedió inmediatamente a la expresión de cólera que había dejado escapar Giraud, y tan

volvían un humor poco sociable, y ora sin duda a este humor que el hidalgo debía la numerosa serie de duelos que formaba su sangrienta nombradía, pues en cada uno de sus desafíos quedaba un cadáver en el sitio.

Al oír la petición que formulaba el que reclamaba el honor de su adversario, el conde Ornay dejó errar una sonrisa burlona en sus labios.

—¡Diablos! ¿Se hará atravesar como un idiota—murmuró el marqués de Herbaut con despecho—. Será una lástima, pues es un joven muy galante.

Luego, con esa indiferencia del hombre que va a arriesgar su vida y que el poco tiempo de que puede disponer le parece insuficiente para emplearlo en apesadumbrar a otro, el marqués tiró su sombrero al suelo y dirigiéndose al señor de Benzeville:

—¡Nosotros dos, entonces, barón!—dijo sacando la espada.

Los seis adversarios, colocados tres a tres, en dos líneas, en frente los unos de los otros, escogieron el sitio que les pareció más a propósito para el combate y para evitar las calzas, por algunos segundos, con defraudación, por el conde Benzeville tenía derecho de salir a su adversario cuando este estaba en línea y sin medio de defensa.